

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

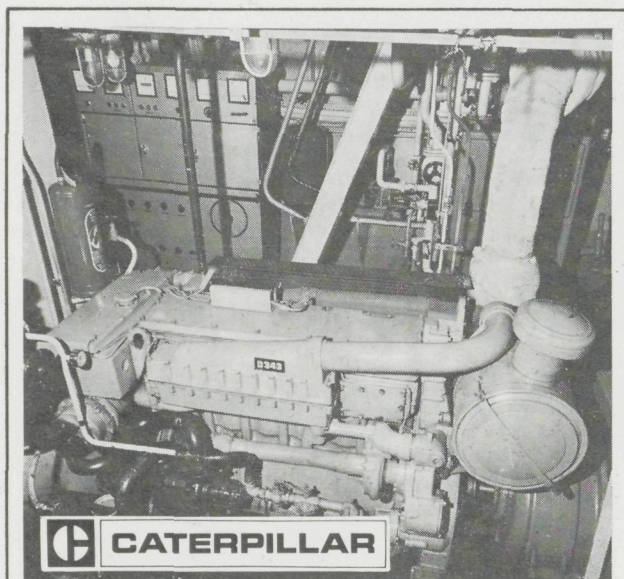


het
visserijblad

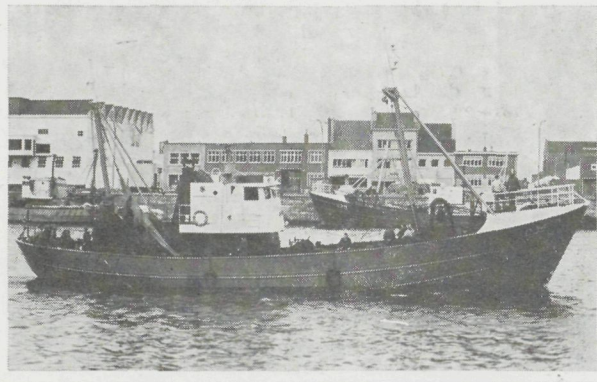
Wk

Bewezen kwaliteit door geleverde prestaties

Vissersschepen - Binnenvaartschepen -
Zeeschepen - Duw- en sleepboten - Zandzuigers -
Passagiersschepen - Plezierboten.



Caterpillar voortstuwingsmotoren
en boordaggregaten tot 1125 pk



BELANGRIJKE MEDEDELING

Bureau Veritas, de maatschappij voor scheepsclassificatie gevestigd in Frankrijk, heeft onlangs de producties van Caterpillar van motoren en reductoren voor de scheepvaart gehomologeerd. Deze homologatie is gebaseerd op het feit, dat de serieproductie globaal beantwoordt aan de normen die gesteld worden door de classificatie: **de kwaliteitscontrole van Caterpillar staat naar hun oordeel op een dergelijk peil, dat elke eenheid die van de produktieketting komt automatisch conform verklaard wordt zonder individueel nazicht van het Bureau Veritas.**

Caterpillar wordt aldus de eerste Amerikaanse constructeur van motoren met innerlijke verbranding die erkend wordt door het Bureau Veritas.

De homologatie breidt zich uit tot alle wisselstukken die door Caterpillar gefabriceerd worden, zodat elk stuk dat door gelijk welke verdeler van het merk geleverd wordt zonder verdere formaliteiten op een motor of reductor mag gemonteerd worden onder dekking van een B.V. certificaat.

Bureau Veritas is de vijfde maatschappij van internationale classificatie die Caterpillar het voordeel van dit bijzonder statuut toekent; de anderen zijn, het **American Bureau of Shipping**, de **Lloyd's Register of Shipping**, de **Registro Italiano Navale** (Italië) en de **Det Norske Veritas** (Noorwegen). Voor al deze maatschappijen is het homologatieproces van motoren gelijkaardig. Eerder dan ter plaatse een inspecteur te hebben belast met de talrijke controles die op iedere motor uit te voeren zijn, betrouwt de maatschappij zich op de eigen kwaliteitscontrole van de constructeur na ze te hebben onderzocht en goedgekeurd. De enige tussenkomst van de maatschappij beperkt zich tot onverwachte bezoeken om de conformiteit na te gaan met de overeengekomen normen.

Caterpillar verkoopt een gamma van scheepsmotoren en -reductoren die conform zijn, van 85 tot 1125 HP in continu dienst.


TRECO N.V.



VERKOOP • WISSELSTUKKEN • SERVICE

TRECO N.V. Steenweg op Brussel 340 1900 OVERIJSE
Tel. (02) 687 60 20 Telegr. TRECOSA-BRUSSEL Telex: 23386 BRU

Speciale afgevaardigde voor de scheepvaart:
J.M. Neuville - Oostende. Tel. (059) 70 11 84

Caterpillar en  zijn handelsmerken van Caterpillar Tractor Co.

het visserijblad

Vrijdag 23 mei 1975 — Nr. 21

GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-KAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

Acupunctuur voor een zachte dood

Sinds minister Tindemans hoopt de chinezen wat democratisch begrip bij te brengen terwijl hij ons, volgens zijn tegenstanders, allerlei chinezerij wijsmaakt en intussen het land naar de verdoemenis laat helpen, sindsdien leven wij gelaten en berustend gelijk de chinezen. Sindsdien krijgen wij meer en meer speldeprikjes zonder dat wij daartegen reageren; in gedeelte, wij ondergaan deze speldeprikken als een nieuw chinees geneesmiddel, hoopvol op een beetje verbetering wachtend om..... zonder erge pijn een zoete dood te sterven.

DE NIEUWE VISKWOTA

Momenteel zijn onze ambtenaren in Londen om de kwota voor 1976 te bedingen (en te helpen vastleggen); de verwachtingen liggen merkbaar lager dan in 1975 en het ligt in de bedoeling voor 1977, 78 en 79 deze kwota nog te verlagen. De wetenschapslui zijn overtuigd daarmee de visserijtoekomst te kunnen redden; de bedrijfsmensen daarentegen beweren daardoor de keel te zullen toegeknepen worden. In elk geval wint de overtuiging veld dat de wetenschap met de opgelegde kwota, over 5 jaar, misschien de visstapel zal gered hebben, maar dat België anderzijds dan GEEN visserij meer zal hebben, lijkt ons ook vast te staan.

Vandaag wordt veel tong aangevoerd uit het Bristol kanaal, méér dan vorige jaren en al kan men ons niet zeggen vanwaar die tong plots gekomen is, zegt men ons wel dat wij, tong of geen tong, ons kwotum voor 75 in zes maanden zullen uitgeput hebben en dat wij er dus moeten wegblijven.

Wat zijn de verwachtingen?

Tong : Voor 1975 mogen wij totaal uit de Noordzee, Engels en Bristol Kanaal en de Ierse zee maksimum 2.425 ton uithalen. We hebben ons getroost met dit cijfer toen we wisten dat we in 1974 slechts 2.363 ton hebben gevangen. Het maximum voor 1976 zou echter beneden de 2.000 ton blijven.....

Schol : Het kwotum voor 1975 bedraagt globaal 5.950 ton tegenover een vangst in 1974 van 4.728 ton. In Londen zou men overwegen voor 1976 slechts 3.000 ton aan de Belgische visserij toe te kennen.....

Bedenkend dat de danish pair visserij het niét doet en dat een twintigtal vaartuigen méér op tong en schol zullen varen, wordt het duidelijk dat de kwota voor 1976 niet een acupunctuur-prikje in de grote teen zal worden, maar een rechtstreekse stoot in het hart.

De ambtelijke troost dat alle visserijlanden van W-Europa door deze kwotaregeling worden getroffen, is niet eens een valse troost: een land met 1.000 en meer vissende eenheden zoekt vlugger en efficiënter naar een oplossing en een omschakeling voor bepaalde categorieën schepen, dan een prutslandje met hooguit 200 vaartuigen waarvan zelfs de «grote» IJslanders met 1.000 PK, volgens Europese normen, tot de kleine middenslag behoren. Een halveren van onze huidige vlootsterkte is ontegenhoudbaar de teleurgang van de ganse vloot. Dit heeft zelfs Ir Verschaeve begrepen toen hij toegegeven heeft dat een centralisatie van de Belgische zeevisserij, te Oostende, het einde zou betekenen.

KERNEILAND

Terwijl de visstapel moet worden beschermd, terwijl kwota worden opgelegd, terwijl vaartuigen uit de vaart zullen MOETEN genomen worden, laat men toe dat Skandinavie (en Rusland!) miljarden visjes in wording en miljoenen tonnen plankton en ander viseten opvangt en vernietigt voor de industriële visnijverheid van deze landen. Dat nochtans is de ware uitmoording van de visstapel en niét die 5.000 Ton schol die België wil vangen. Maar, zegt de politiek, in Skandinavie werken duizenden mensen in de vismeelindustrie en men kan die mensen toch niet zo maar naar de dop zenden. En daarom wil men ons in deze politieke vergelijking doen geloven: 5.000.000 Kg. puf = 5.000 Kg. schol...

In België reageert men niet beter: zonder bewijzen, zonder onderzoek, voortgaande op de gissingen van zeer rijke elektriciteitsbedrijven,

(vervolg op blz. 2)

MEER SCHEPEN EN DICHTER BIJ HUIS NEDERLAND ZWEMT IN DE HARING

In het Algemeen dagblad verschijnend te Rotterdam heeft Dr. Boelman Kranenburg in een belangrijk interview heden woensdag hieromtrent het volgende gezegd:

De jaarlijkse haringrace op de «Hollandse nieuwe» is gisteren begonnen. Zo'n 100 schepen met ongeveer 1000 vissers aan boord gaan op de Noordzee de haring te lijf. Het is de moeite waard voor de gemiddelde matroos, want hij verdient jaarlijks op zee tussen f 25000 en f 30.000.

De visserijdeskundige, dr. H.A.H. Boelmans Kranenburg laat in het raam van de omstreken vangstbeperking zijn licht schijnen over de nationale haringvloot.

Ongeveer twintig schepen meer dan andere jaren nemen dit seizoen deel aan de haringvangst op de Noordzee.

De kuoteringsperiode eindigt op 1 juli en tot die datum mogen de Nederlandse vissers nog 4000 ton haring aanvoeren. Dit is het restant van het kwantum van 27.000 ton (een derde minder dan voorheen) dat ons land van 1 juli 1974 af gedurende een jaar uit zee mocht halen.

Dr. Kranenburg: «Vorig jaar 29 december is de laatste Noordzee-haring aangevoerd. De Nederlandse vissers zijn gestopt toen er 23.000 ton binnen was. Men heeft die gedragslijn gevolgd, omdat van nu af tot 1 juli het beste produkt dat de gunstigste prijzen oplevert, kan worden gevangen».

Het is in ander opzicht een bijzonder jaar. Vorig jaar vertrok een deel van de vloot al een week eerder naar zee en wel naar de Ierse Zee. Nu zijn alle schepen op dezelfde datum uitgevaren en waarschijnlijk allemaal naar de Noordzee, omdat het restant van het quantum voor iedereen ruim genoeg is.

«Dit heeft het voordeel», zegt dr. Kranenburg, «dat gerekend mag worden op een goede kwaliteit haring, omdat vorig jaar de vroege vangsten uit de Ierse Zee naar kwaliteits gerekend wat tegegevallen zijn».

— Zal de eerste Hollandse Nieuwe duur zijn?

Dr. Kranenburg: «Dat hangt in de eerste plaats van de aanvoer af en de schepen mogen per reis maar 100 vaten met samen zo'n 100.000 haringen aan wal brengen».

Hij vertelt er ook nog bij dat de Nederlandse haringvloot uit hele grote en zeer dure trawlers bestaat, waarvan de exploitatiekosten — mede door de hoge bemannings- en brandstofkosten — lang niet mals zijn.

Dr. Kranenburg: «Dit jaar zijn

er bij gekomen vijf nieuwe trawlers die enkele jaren geleden zijn besteld en voor enkele ervan moest toen al f 6 ½ miljoen worden betaald. Sommige schepen hebben extra bemanning om de haring snel te kunnen kaken. Die arbeid verhoogt uiteraard de kosten».

—20,99-0— Zal Nederland vlot de haring kunnen afzetten?

Dr. Kranenburg: «Dat verwacht ik wel. De meeste maatjesharing zal zoals gebruikelijk wel weer in eigen land worden verkocht, hoe mooier vinden de Nederlanders en dat vind ik ook. Naarmate de grotere haringen worden aangevoerd, komen vooral West-Duitsland en ook wel België in de markt. Het buitenland vraagt in het algemeen ook zwaarder gezouten haring dan de Nederlander».

— De exportcijfers over het eerste kwartaal 1975 zijn flink lager dan die voor de eerste drie maanden vorig jaar.

Dr. Kranenburg: «Hieraan mag men niet verbinden dat er een verminderde vraag is. Uiteraard kun je minder uitvoeren als er een lagere aanvoer is als gevolg van de vangstbeperkingsmaatregelen naar aanleiding van de overbevissing. In financieel opzicht is de export van gezouten haring evenwel minder gedaald dan de totale aanvoer van haring. De gezoute haring is financieel het sterkste deel van ons visaanvoerpakket».

EXPORTPRIJS

Aan de hand van een statistiek wijst dr. Kranenburg erop dat de exportprijs nu in vergelijking met vorig jaar ongeveer 10 procent is gestegen «en gezien de kortere visstijd op haring is dat niet ongunstig».

Hij vervolgt: «De geëxporteerde hoeveelheden over het eerste kwartaal 1973 — toen er dus nog geen kuotering was — komen overeen met die van het eerste kwartaal dit jaar. De prijs per kilo was twee jaar geleden f 1,69 en bedroeg nu f 2,21. Ook dit verschil van circa 25 procent steekt niet ongunstig af».

— Wat gaat er na 1 juli in de nieuwe kuoteringsperiode gebeuren?

Dr. Kranenburg: «Daarover wordt nu in Londen een internationale conferentie gehouden. Daar zullen de toegestane vangsthoeveelheden voor alle vissoorten opnieuw worden vastgesteld. Ik hoop dat de kwota niet lager worden».

De biologen vragen zich in rapporten nog steeds af of de vang-

(Vervolg op blz. 2)

(Vervolg van blz. 1)

beweert men kerncentrales nodig te hebben. (We hebben geen uranium en moeten die kopen; als we elektriciteit tekort hebben, kunnen we die dan ook niet kopen? Veeleer dan kerncentrales te moeten bouwen).

Maar hoe ook kerncentrales op de Noordzee betekenen een vernietiging van onze visbroedplaatsen. Nochtans verschijnt eerstdaags een wet waarbij het verboden wordt binnen onze 12 mijlzone te vissen, ten einde de visstapel te beschermen, hoewel men dus overweegt miljarden liters kernwater in de Noordzee te pompen, waardoor binnen die 12 mijl zelfs geen worm zal kunnen in leven blijven. Dat is erger dan chinezery!

GASOIL

De EEG zou, mede dank zij minister Lavens' pleidooi, toelaten dat er een ristourne gegeven wordt tot einde '75.

Maar gisteren zei de Sjah van Perzië mij dat hij in oktober de prijs wil verhoogd zien met 30 à 40%. Hij heeft het ook tegen u gezegd, als uw TV-toestel aan stond. Hij heeft het tegen de Rederscentrale gezegd en tegen de minister. Maar bij ons? Geén reactie. Wij willen ook dit prikje als acupunctuur verwerken, omdat nog niet is uitgemaakt wie er nu beter naar de minister zou gaan met het klachten- en eisenboek, P. Vandenberghe of A. Wittewrongel!

ZEEBRUGGE

Op de doop van de « Terra Nova » sprak schepen Raes, als peter, enkele woorden van bewondering en aanmoediging voor werf, eigenaars en bemanning. Ik antwoordde dat « peter-zijn » geen eretitel is, geen beloning voor bewezen diensten, maar een opnemen van verantwoordelijkheid. Ik zei hem dat hij pas onze dank en ons applaus zal krijgen als hij het lint zal doorknippen van de schuilhavensluis.

Daar kwam geen reactie op. Slechts enkele boze gezichten. Sindsdien heeft schepen Raes gezegd, dat zijn burgemeester vooralsnog bereid is met enkele reders te spreken (merci!), maar hij liet verstaan dat ene J. Deroose daarbij beter niet zou aanwezig zijn.

Dat is geen «stek» tegen mij, vrienden, maar een duw voor de Oostkust, die men met een kluitje in het riet wil sturen; men is er zelfs toe in staat u te doen geloven dat u uw levenseinde zult kunnen slijten op... luxueuze yachten.

ONGEVALLENKAS

Met een pensioenregeling voor vissers vanaf 60 jaar, waar omzeggens niemand kan van genieten, maar waarvoor iedereen moet bijdragen, wordt er bewezen dat tepas en te onpas de sociale snaar bespelen soms kan leiden tot een (gevaarlijk) spel zonder grenzen. Sinds de gemeenschappelijke kas voor de zeevisserij opgenomen werd in de FAO, zitten we helemaal goed!

Het bijdragesysteem moet herzien worden, natuurlijk, en de syndikaten doen ernstige voorstellen in verband met de uitbetalingsbasis voor ongevallen. Dank u.

Wij zullen natuurlijk protesteren. We zullen natuurlijk betalen. We zullen natuurlijk schreien. We zullen een zachte dood sterven. Omdat we lamzakken zijn, omdat ik en gij het goed menen, omdat Wittewrongel er niets zal aan doen.

Omdat het misschien onze tijd zal meegaan.

Danken wij intussen de chinezen voor de acupunctuur, die ons niet moet genezen maar ons een zachte dood moet laten sterven.

JEF DEROOSE

NEDERLAND ZWEMT IN DE HARING

(Vervolg van blz. 1)

sten niet verder verminderd moeten worden om de visstand sneller te doen stijgen. Het is een kwestie van beleid in welk tempo je dit wil bereiken.

Het Nederlandse bedrijfsleven vindt dat zowel het inkrimpen als het later weer uitbreiden van de vangsten geleidelijk moet gaan om de winstgevendheid van de bedrijven niet te veel aan te tasten.

De bedenkingen van de biologen hebben vooral betrekking op haring en platvis (tong en schol) en in mindere mate op rondvis, zoals kabeljauw, schelvis, wijting en koolvis. Van die laatste categorie mogen wij een vrij groot kwantum vissen, zodat dit een goede uitwijkmogelijkheid is als het haringkwantum opgevoerd is.

— Hoe ziet u de toekomst voor onze haringvisserij?

Dr. Kranenburg: «Dat wij de

haring goed kwijt blijven raken. Nederland is langzamerhand het enige land dat het produkt gezoutte haring op de markt brengt. Engeland en West-Duitsland doen dit niet meer of weinig. Wij zijn de enigen die zo'n tien jaar geleden bij de overschakeling van loggers op trawlers — dus van drijfnet- op sleepnetvisserij — de kennis van het kaken en de mate van zouten op het nieuwe scheepstype en de nieuwe vangstmethode hebben overgebracht. Wij zijn de enigen in de wereld die dit doen. De Engelsen en de West-Duitsers hebben die kennis laten schieten.

Op dit punt maken wij ons dus geen zorgen. De grote kunst is het om voldoende haring te vangen en dat schijnen we goed te verstaan. Wij en de Schotten zijn dan ook de enigen die het hele toegestane kwantum hebben volgevoerd.

Tot daar deze zeer belangrijke zienswijze van een zeer bekwaam visserij-deskundige.

DE GARNAALVISSERIJ TE OOSTENDE

Vorige week zaterdag was de garnaal te Oostende opnieuw zeer duur en nochtans was de kwaliteit, wat grootte betreft, ver van deze van andere jaren.

Bestendig koud weer, het omwoelen door grote treilers en van het plankton, enz... zijn allemaal factoren welke volgens de vissers die aanvoer beïnvloeden.

De prijzen gingen zelfs tot 156 fr per kg en sedert de handelaars in Zeebrugge er de zaterdag geen mijn meer op nahouden, stelt men vast dat de Zeebrugse garnaalvissers de zaterdag ook te Oostende markten.

De tijden zijn er immers niet naar om, wanneer er een frankje te verdienen valt, niet in zee te gaan. Er zijn immers al dagen genoeg dat men in zee niet kan gaan en de vangsten zijn zo schaars, dat het verliezen van een dag om in zee te gaan, kostelijk is.

Wat ook een uitstekende verbetering daarstelt is het feit dat het stadsbestuur eindelijk begrepen

heeft dat de officiële verkoop van garnaal in de vismijn moet geschieden.

Jaren hebben we er op geklopt tot men begreep.

Het is hier geen zaak van folklo-re. Het mag niet meer dat men naar toestanden terugkomt om te zien dat een paar handelaars alles opkopen om dan anderen te benadelen.

Nu hebben alle handelaars in de vismijn de gelegenheid een ben te kopen en worden er soms prijzen gegeven welke men anders nooit zou kennen.

Direkteur Ghys en schepen Dumarey hebben dit sedert een jaar begrepen. Ze hebben ook begrepen dat de garnaalvisserij geen vijfda-genweek mag worden en dat de verkoop op zaterdagmorgen een uitstekende zaak is.

Dit strekt hen ter ere op het ogenblik dat mensen voor de folklo-re en uit politieke redenen, menen tot de vroegere mistoestanden te moeten terugkeren. P.V.

ZAL IJSLAND TOCH VISSERIJGRENSEN UITBREIDEN ?

Volgens berichten uit Reykjavik is IJsland toch van plan om zijn visserijgrenzen later in dit jaar uit te breiden tot 200 zeemijlen, zo is vorige week vernomen in kringen van het nationale politieke comité.

De onthulling kwam nadat de commissie voor de visserijgrenzen in Reykjavik bijeen was gekomen om te worden ingelicht over een recente wet van de zeeconferentie van Genève. Na de bijeenkomst zei premier Geir Hallgrímsson dat IJsland zijn positie nauwkeurig zal bestuderen alvorens een datum vast te stellen voor de uitbreiding van de visserijgrenzen.

In september 1972 heeft IJsland al eerder zijn visserijgrenzen uitgebreid van 12 tot 50 mijl. Daar kwamen toen meningsverschillen met verscheidene landen uit voort, vooral met Groot-Brittannië en West-Duitsland.

Daaruit spruit voort dat onze re-

gering zeker zeer waakzaam zal moeten zijn om te bekomen dat onze 20-tal schepen er verder in bepaalde gebieden zouden mogen blijven vissen.

Het is immers op 13 november 1975 dat dit bilateraal akkoord voor 19 vaartuigen eindigt, waarvan er nog amper 12 in de vaart op IJsland zijn.

Zal onze regering, vertegenwoordigd door een ambtenaar van Buitenlandse Zaken en onze ambtenaren van Landbouw bekomen dat dit getal behouden blijve of ons een kwantum toebedeeld worden op basis van wat we in de laatste drie jaren aanvoerden?

Afwachten is de boodschap en waakzaam blijven, daar de belangen van onze IJslandvisserij gepaard gaan met die van de rest van de vloot.

P. Vandenberghe

DE OESTERTEELT OP DE NORMANDISCHE KUST

Niettegenstaande het groot scepticisme die er heerste in 1971 op de Normandische kust na de katas-trofale sterfte van de oesters in 1971, tekenen zich de resultaten voor dit jaar toch gunstig af dank zij de totale en niet-aflatende vastberadenheid van de oesterkwekers die zich in een belangengroep verenigd hadden.

VIJFTIG MILJOEN OESTERS!

Men noemt 1975 een mager jaar waarin slechts 32 duizend kilogram holle oesters mekanisch losgemaakt en gekapteerd konden worden. Er wordt nochtans op een totaal van 50 duizend kgr gehoopt, hetgeen

nagenoeg vijftig miljoen oesters zou vertegenwoordigen. Deze oesters komen voort van een 260.000 kalkplaten die vorig jaar onder water gezet werden. Deze oesters zullen overgebracht worden naar verwaterplaatsen in Normandië. Wat de opgevangen en uitgezette oesters van 1973 betreft, worden deze voor het ogenblik aan 50 fr het kilogram verkocht. Van dit zelfde seizoen '73 dat een heel goed seizoen was, hoopt men op een totale afzet van één miljoen kgr. In het bedrijf klaagt men echter over het tekort aan broed- en verwaterplaatsen en ook over de afstand gelegen tussen de broed en verwaterplaatsen.

THE LOCAL TOUCH... of

IS DE REDERSCENTRALE EEN NATIONALE BEROEPSVERENIGING VOOR DE BELGISCHE ZEEVISSERIJ OF... EEN DORPSGEMEENTERAAD ?

Na drie en half uur nogal rumoerige beheerraadsvergadering van de Rederscentrale, waarin goed bedoelde interventies met goed gespeelde heilige verontwaardiging pathetisch-handig afgewerd en op de lange baan gschoven werden, was ik het weer eens radikaal beu.

Ik zei tot mezelf: «Luc, jongen spoel dat eens door met een frisse pint, trek je van heel dat zootje niets meer aan en laat die kermistent maar draaien».

Maar ja... er is natuurlijk een maar.

Ten eerste zit ik zelf ergens op die kermismolen, en als die op een goeie dag tegen dek dondert, loop ik ook blauwe plekken of zelfs diepere en misschien wel ongeneeslijke wonden op in mijn uitbating.

Ten tweede voel ik nog altijd zoiets als verantwoordeijkheid tegenover de leden die mij als beheerder gekozen hebben en die, behalve hun vertrouwen in de organisatie en het vele lidgeld dat zij betalen, geen andere verdediging hebben tegen de zware crisis waarin ons bedrijf verkeert, dan hun harde arbeid.

Ten derde vind ik de visserij, men kan het sentimentaliteit noemen, een te schoon bedrijf, om niet tot het uiterste de teloorgang ervan te bestrijden.

Dus daarom doe ik voort, wether they like it or not...

DORPSPOLITIEK

In het begin toen ik terug te Oostende was, las ik gretig iedere week in de lokale weekbladen de verslagen van de Oostendse gemeenteraad en ik amuseerde mij kostelijk met de heftige hoogdravende rhetorische kortzichtigheid van onze vroege stadsvaders. Sinds de tijd dat ik in het bestuur van de Rederscentrale zetel, amuseert die lektuur mij niet meer: ik maak een veel kortzichtiger dorpspolitiek, tot mijn schaamte, regelmatig mee in eigen kring... En dit is des te spijtiger als men weet, dat wij dan nog geen politiekers zijn, maar mensen die er zitten om samen te werken om ons bedrijf, ons brood te verdedigen...

Het moet mij toch van het hart — zonder bijbedoelingen, want gedane zaken nemen geen keer — dat de aktie in de Unie destijds degelijker was: dit vooral onder impuls van een klaarziende Henri Pintelon.

In de Rederscentrale loopt iets mank:

— Een rondborstige beheerder vertelde in de Club: «'t Is anderhalf jaar dat ik in het bestuur zit van de Rederscentrale en ik heb praktisch nog over niets anders horen klappen dan over gutters en punten».

— Een ander beheerder verklaarde onomwonden dat hij een jaarlijks lidgeld van 120.000 fr. te veel acht om te mogen lid zijn van een beroepsvereniging die zich in het laatste jaar vooral bovendien nog op weinig positieve resultaten kan beroemen.

Heeft hij ongelijk?

— Op de installatievergadering van het NIEUW dagelijks bestuur, NA TWEE JAAR SCHEURING in het bedrijf en in volle crisis van het visserijbedrijf, en waar wij dus terecht mochten verwachten, dat er een dringend en intensief aktieprogramma voor de redding van de visserij zou opgesteld worden, werden wij gekonfronteerd met een treurig betoog van sekretaris (of moet ik schrijven: Mijnheer de Directeur?) en Voorzitter over een banale ruziezoekerij tegen Pros en «Het Visserijblad» en over het ongehoord schandaal dat hij toegelaten had een groepje gehandikapten aan sport te laten doen in een ongebruikte rommelhoek van het gebouw van de Rederscentrale zonder er voor te moeten betalen... Ja wadde!

Is het dan te verwonderen dat de Sekretaris Generaal die ons ontving in plaats van de Minister, de debatten opende met ongeveer de volgende bewoordingen: «Het spijt mij dat ik niet de goede schoolmeester kan spelen en u geen snoepje kan geven, want gij zijt braaf geweest want gij hebt u herenigd zoals de Minister gevraagd heeft, maar ik heb geen snoepjes meer, de doos is leeg». (Dus geen geld voor de visserij).

En dan mogen wij nog blij zijn, dat die mens aan ons twee uren van zijn kostbare tijd heeft willen verspelen. Moest ik in zijn plaats zijn, dan zou ik een delegatie van een dergelijk weinig bewust bedrijf laten afschepen hebben door de portier. Zij zouden het misschien — maar dan ook misschien — begrijpen...

In vele betogen over en voor de visserij werd er getreurd over de geographische ligging van het Visserijbedrijf: geconcentreerd in West-Vlaanderen en te ver van Brussel. Er zit waarheid in.

Maar persoonlijk betreur ik de geographische ligging om andere redenen: met name de concentratie van een nationale industrie in een rechthoek van veertig op zes kilometer. Met als gevolg dat de lokale, private, nationale en internationale aangelegenheden hopeloos door elkaar gemengd worden.

Gevolg: deze mengelmoes kan door iemand in een sleutelpositie om ambitieuze of privaat-commerciële redenen heel handig uitgespeeld worden tot tijdelijke glorie van die betrokken personen, maar tot grote schade voor gans het bedrijf.

Dit gebeurt spijtig genoeg te veel.

Zodanig zelfs dat het mij verwondert dat de verantwoordelijke ambtenaren en de zeldzame, aan de visserij geïnteresseerde politiciers sedert jaren dezelfde ernst en toewijding blijven betuigen op bijeenkomsten met... onze dorpsgemeenteraad.

DRINGEND SANEREN!

Wanneer deze lijnen zullen verschijnen, hoop ik dat er heden donderdag in de Beheerraad een ernstige stap vooruit zal gezet zijn.

Dat wij eindelijk eens een duidelijke lijn zullen kunnen getrokken hebben tussen de werkelijke noden en belangen van het bedrijf en de laag bij de grondse persoonlijke veten, ambities en privaat-belangen tegen personen.

Dan eerst, wanneer die sanering er komt, zal er ernstig werk, dat het bedrijf zo dringend nodig heeft, kunnen verricht worden.

Dan ook zal de Minister ons geen snoepje moeten weigeren, maar een serieuze en verantwoorde steun kunnen geven.

Dan ook zal Pros, eenvoudig geen kritiek meer moeten leveren op het beheer van de Rederscentrale.

Maar zal men begrijpen?

Luc DECRETON
O.309



BOLNES

VERANTWOORD INVESTEREN

minimale kosten - maximale resultaten

Loze (advertentie) kreten?
Neen! Uitspraken van mensen met Bolnes ervaring!

Bolnes bouwt dieselmotoren in vermogens van 450 - 1500 pk
bij 500/600 omw/min in lijn en 1800 - 3000 pk bij 600 omw/min
met 12 - 20 cyl in V-vorm.



BOLNES MOTORENFABRIEK BV
Postbus 3, Krimpen aan de Lek, tel. 01807 - 14900
telex 22439

stuwkracht in staal

De vangstbeperkingen en de haringvisserij in Nederland

Naar aanleiding van deze beperkingen heeft Dr. H. Boelmans Kranenburg in «De Visserijwereld», vakblad van het Nederlands Visserijbedrijf hieromtrent in het nummer van 15 mei, zijn opinie weer als volgt.

Een maand geleden herdacht de Redersvereniging voor de Nederlandse Zeevisserij haar 60-jarig jubileum. Dat was voor ons reden om eens na te gaan hoe de stand van zaken was bij één der vorige jubilea, namelijk toen deze vereniging 40 jaar oud was. Het verschil is treffend, zelfs in de naam, die toen nog «Reedersvereniging voor de Nederlandsche Haringvisserij» luidde. Uit de naam volgt reeds, dat de nadruk veel meer op de haring dan op andere vissoorten lag. De cijfers tonen dat ook duidelijk aan, want in de toen afgelopen teelt 1954 werden door 220 vleetvaartuigen 833.471 kantjes gezouten haring aangevoerd en door trawlvaartuigen daarenboven 205.288 kantjes. Bovendien werden met drijfnetten en trawlnet gezamenlijk nog ruim 49 miljoen kg verse haring aan land gebracht, hetgeen bij elkaar de grootste haringvangst van Nederlandse vaartuigen in de loop van deze eeuw was. Afgaande op de vangsten kon toen worden gesteld, dat de dagen uit vroegere eeuwen waren teruggekeerd en dat de haringvisserij wederom behoorde tot één van de belangrijkste bedrijfstakken van ons land.

ONGERUSTHEID

In het betreffende jaarverslag wordt geconstateerd dat de vangsten van de teelt 1974-1975 zeker geen voet geven aan degenen, die beweren dat de haringstand in het algemeen aan overbevissing lijdt. Veeleer zullen sommigen geneigd zijn het tegendeel ervan af te leiden. Toch, zo vervolgt het verslag, zijn wij op dit punt niet gerust. Indien het waar is, dat de haring op de Noordzee behoort tot verschillende rassen, volgens deskundigen o.m. kenbaar aan een verschil in aantal rugwervels, dan betekent een vergroting of stationair blijven van de totale aanvoeren nog niet, dat er in enkele voor de Nederlandse visserij belangrijke haringrassen geen overbevissing zou plaats vinden. Reeds in verschillende jaarverslagen werd erop gewezen, dat er ongerustheid bestaat over de haringvangst op de Doggersbank. Deze ongerustheid heerst niet alleen in de kring van de bedrijfsgenoten in Nederland, doch evenzeer bij de Westduitse drijfnetreders. Een belangrijke indicatie voor te sterke bevissing werd destijds ook gezien in het feit, dat de aanvoer van volle haring een dalende tendens vertoont, een daling die van 1973 op 1974 niet minder dan 30 t.h. vertoont.

Wanneer men na 20 jaren deze uitingen uit het bedrijfsleven van de visserij nog eens nagaat, dan blijkt het dat zij het helaas bij het rechte eind hebben gehad. Wat toen voor de Doggersbank reeds vaststond is een algemeen verschijnsel geworden en de Nederlandse haringvangst, gevangen met schepen van een aanzienlijk grotere capaciteit bedragen nog slechts een kleine deel van de toenmalige.

Wat door het bedrijfsleven werd aangevoeld en jarenlang verwoord wordt door de onlangs afgetreden voorzitter van de redersvereniging, de heer D.F.E. Meerburg, vond in die tijd geen weerklank bij de biologen. Zij meenden dat de haringstand niet was uit te roeien en zij kwamen pas in het geweer toen de symptomen van de overbevissing zo duidelijk waren, dat allen met paardemiddelen getracht kon worden enige orde op zaken te stellen.

Ook op een ander punt zouden de bedrijfsgenoten gelijk krijgen. Indien er maatregelen moesten worden getroffen, dan was hun eenvoudige redenering, dat begonnen diende te worden met bescherming van de paaiplaatsen. Van de zijde van de biologen werd daartegenover gesteld dat de wijze van beperking van de vangsten er niet toe deed, wanneer maar niet meer dan een bepaald kwantum aan haring uit de zee zou worden gehaald. Het geeft dan wel te denken dat ook op dit punt de meningen weer veranderen en overwogen wordt toch tot bescherming van de paaiplaatsen over te gaan.

QUOTERING

Inmiddels is sinds vorig jaar een aanvang gemaakt met een quotering van de haringvangst in de Ierse Zee, de Noordzee en bij de Hebriden. De vastgestelde quota werden gezien als een begin, waarna de haringstand op zijn minst gelijk zou blijven en misschien weer zou gaan stijgen. De laatste gegevens over 1974 geven echter aan, dat het toegestane quotum internationaal gezien niet zal worden gehaald, waaruit de conclusie zou kunnen worden getrokken dat de toestand nog ernstiger is, dan men tot nog toe heeft vermoed. Indien dat waar zou zijn, dan zijn er een aantal mogelijkheden, de uitkomst kunnen bieden. Het eerste is bescherming van de paaigebieden. Het tweede is een minimummaat voor haring, opdat geen haring meer kan worden gevangen, die nog niet

aan de voortplanting heeft deelgenomen. De laatste voor de hand liggende maatregel is een verbod tot verwerking van haring voor niet direct menselijke consumptiedoelinden. Dat zal natuurlijk een herverdeling van de quota met zich brengen, waarbij ervan uitgegaan moet worden dat degenen, die haring voor menselijke consumptie hebben aangevoerd en dus de haringstand het minst hebben aangetast, niet wederom de dupe mogen worden bij de toepassing van de quotering.

DE BEDRIJVEN

Dat het visserijbedrijf op haring het in de toekomst, gezien de mate van overbevissing, zonder beperking zal kunnen stellen, is niet te verwachten. Dat heeft als gevolg, dat het voor de handhaving van het bedrijf noodzakelijk is, dat niet meer gevestigd wordt op een maximale vangst, maar op en zo hoog mogelijke opbrengst. Dat houdt in — wij herhalen dat nogmaals — dat een mentaliteitsverandering noodzakelijk is. Een achtergrond en een geestesgesteldheid, die eeuwenlang de visserij beheerst heeft valt niet van de ene dag op de andere te veranderen. Toch staat hiermede het voortbestaan van de bedrijfstak op het spel. Aanpassing en begeleiding zijn modewoorden geworden; zij liggen de visserij niet, die in het verleden door individuele prestaties getoond heeft wat zij waard is. Er zal echter een compromis moeten worden gevonden, want in overleg en organisatie zal het tegenwicht moeten worden gevonden van wat de natuur niet meer in vroegere uitbundigheid kan voortbrengen. Er dient dus een keuze te worden gedaan tussen gebondenheid en discipline in de bedrijfsvoering, terwille van het herstel van de rentabiliteit, of ondergang in onbeperkte vrijheid. Waar echter gezien het typische karakter van de bedrijfstak naar gestreefd dient te worden, dat is het opstellen van regels, waarbinnen aan het bedrijfseigene een zo groot mogelijke vrijheid wordt gegeven, zodat het verstikken van het persoonlijk initiatief wordt voorkomen en de beweeglijkheid binnen de gestelde grenzen zo groot mogelijk blijft.

Er heerst op dit ogenblik geen opgewerkte stemming in het bedrijf, doch het zou verkeerd zijn alleen de zwartste kant te zien. Wij wensen bij het begin van dit haringseizoen alle bij deze visserij betrokkenen het doorzettingsvermogen en het gezond verstand toe dat het al zovele eeuwen hebben getoond. De uitrusting van de vloot en het vakmanschap van de opvarenden zijn nog altijd de factoren waarmede in vertrouwen de toekomst kan worden tegemoetgezien. Mogen alle betrokkenen goede resultaten behalen.

Wij kunnen gerust de ongerustheid van deze ondervindingrijke technicus begrijpen en zijn en blijven van oordeel dat de maatregelen door de Atlantische Commissie genomen om de vangsten van allerlei vissoorten te beperken en meer en meer nog te verminderen, het beoogde doel niet zullen bereiken. Inderdaad veel vaartuigen zullen bij overvangst een gedeelte van de vangsten meer en meer aan de officiële verkoop onttrekken, daar een reder niet verplicht is zijn vangst in de hallen te verkopen.

Hoe dit alles controleren?

Onze jarenlange ondervinding laat ons toe te melden dat het onmogelijk is.

Er is maar één nuttige en doeltreffende maatregel mogelijk.

Deze is:

1) de 12 mijlszone voor ALLE schepen van meer dan 50 Br. T. en 300 PK bestendig verbieden.

2) Voor alle vaartuigen bepaalde visgronden gedurende wel afgeleide perioden volledig voor alle vissers te verbieden en streng bewaken.

3) De pufvisserij volledig stop zetten. Het gaat niet op als verontschuldiging voor het voortbestaan van de pufvisserij in te roepen, dat er fabrieken zullen moeten gesloten worden en misschien tienduizend mensen zullen brodeloos gesteld worden.

Heeft men al eens uitgerekend wat het anders zou zijn, moesten de door ons voorgestelde middelen toegepast worden? Wetenschapsmensen kunnen wel wetenschappelijke gedachten vooruit zetten. Maar de visserij is een zeer belangrijke handelsaangelegenheid, waarvan het voortbestaan van de produktie van veel groter belang is dan enkele vismeelfabrieken in het ene of andere land.

P. VANDENBERGHE

Voor wanneer de afschaffing van VOZOR ?

Meer dan honderd miljoen premies
van de visserij liggen in de banken
te devalueren

Vorig jaar verscheen in het Staatsblad een Kon. Besluit van 19 september 1974, waarbij de premie welke nog steeds voor Oorlogsrisico moet betaald worden van één per duizend op 0,25 fr. per duizend teruggebracht werd, dit na advies van de beheerraad van VOZOR, waarin ook drie vertegenwoordigers van reders ter visserij zetelen, die nochtans toen wij nog afgevaardigde-beheerder van de Rederscentrale waren, van de beheerraad unaniem, als opdracht hadden tegen het verder heffen van een premie voor oorlogsrisico voor vissersvaartuigen te stemmen en integendeel de afschaffing van dit organisme, als zijnde van geen nut meer, voor te staan. Deze wijziging in de premie moest vanaf 1 juli 1974 toegepast worden.

Nooit werd ons gemeld of die drie vertegenwoordigers hun opdracht hadden vervuld. Integendeel, groot was onze verwondering, toen we op 13-9-'74 als verzekeringsmaatschappij van vissersvaartuigen, van de Rederscentrale een brief ontvingen ons verzoekend te melden in welke voorwaarden we op het huidig ogenblik de verzekering van oorlogsrisico van vissersvaartuigen konden dekken. Sommige private maatschappijen antwoordden, dat ze dit konden doen voor 5 ct à 0,10 fr. ten honderd of 50 cent. per duizend, terwijl de coöp. verzekering Hulp in nood meldde, dat dit risico kon gedekt worden zonder verhoging van de premie.

Alleen de verzekering van de voorzitter van de Rederscentrale, die ook voorzitter is van zijn eigen coöperatieve „Assurance Maritime” antwoordde in negatieve zin, omdat, naar we vernemen, men best deed geen standpunt in te nemen.

Het was ons bekend dat de vorige Minister Anseele en zijn kabinet, inderdaad van oordeel waren dat deze instelling geen reden van bestaan meer had en zijn honderden miljoenen alleen plaatste op een bankinstelling waarvan de intresten meer dan voldeden om beheerders rijke zitpenningen en het nog voorhanden zijnde personeel te betalen.

Als we ten andere de bilan van die maatschappij nagaan, dan is het vele jaren geleden dat voor de visserij nog één frank schade diende uitbetaald, gevolg van een mijn in het net, maar stellen we vast dat deze administratie zo maar iets meer dan drie miljoen frank per jaar kost.

Toen we zelf aandrongen en hiervoor de kostbare medewerking van volksvertegenwoordiger Dries Claeys ontvingen en toen ook senator Van In, zeer rake vragen stelde, werd ons op 2-9-'74 gemeld dat reeds op 6-4-'73 de raad van beheer VOZOR een memorandum over haar werking sedert 1939 had uitgegeven. Wat dit memorandum behelsde, weten we niet en werd nooit meegedeeld. Het werd ons, als reder, nooit toegestuurd en kan ons inziens niet als een reden voor behoud van dit organisme aanzien worden.

Ook werd ons gemeld dat :

„Gelet op de verzekeringsregelingen in het buitenland en vooral in Denemarken, waar een gelijkaardige verplichte oorlogsverzekering zoals in België bestaat en rekening houdende met de belangrijke reserves die werden aangelegd de Raad van beheer van VOZOR het wenselijk achtte de bestaande jaarlijkse premie van 1 % op 0,25 per duizend terug te brengen.”

De achtbare voorgangers van de Heer Minister namen geen beslissing, noch omtrent een verlaging van de premies noch omtrent de ontbinding van VOZOR.

Rekening houdend o.m. met het advies van de Belgische Redersvereniging die, beweert men in het parlement, volledig gekant was tegen een ontbinding, tenzij de Staat bereid zou zijn de risico's op ieder ogenblik op zich te nemen zonder tussenkomst van een gespecialiseerd organisme, heeft Minister Chabert zich uitgesproken voor het behoud van VOZOR. Hij besliste gelijktijdig de jaarlijkse bijdrage van 1 juli 1974 af te verminderen van 1 % tot 0,25 per duizend. Wij zijn ten andere overtuigd dat Minister Chabert, wie hij ook weze, nooit geen nars begreep en nog begrijpt van de reden waarom dergelijke Oorlogsverzekering diende behouden. Aan de heer Minister van Financiën werd achteraf een passend ontwerp van koninklijk besluit voor mede-ontdekking voorgelegd.

Uit wat voorafgaat stellen we dus vast, dat men alleen spreekt van gelijkaardige (?) verplichte oorlogsrisico in Denemarken, maar men vergat er aan toe te voegen dat de gelijkaardige verzekeringen tegen oorlogsrisico in Frankrijk, Duitsland, Engeland en Nederland sedert lang zijn afgeschaft.

En die verzekering was zelfs interessanter voor de reders dan bij ons.

Om ons in slaap te wiegen of liever te sussen, besloot men vlug een K.B. door de nieuwe Minister te doen tekenen, waarbij de premie van één per duizend tot 0,25 per duizend terug gebracht wordt.

Men vergat er echter aan toe te voegen dat alle vaartuigen zouden herschat worden en rekening houdend met de devaluatie, deze premie praktisch opnieuw minstens 0,50 zou bedragen.

Deze herschattingen worden immers door een expert van de VOZOR gedaan op een wijze, welke doet geloven aan een teerlinggooi in plaats van een ernstige berekening van de werkelijke waarde. Naar gelang men als reder-visser haar op zijn tanden heeft, is die schatting laag of hoog en wel in zoverre dat niemand er nog wijs uit wordt.

En om de zaken op de spits te drijven, wordt in een antwoord geschreven dat de Belgische Redersvereniging volledig gekant is tegen een ontbinding ! ?

Zou men ons kunnen melden welke redersvereniging, want er is er ene ter koopvaardij en er is er ene ter visserij. En zo het de Rederscentrale is, zou men dit schrijven moeten kenbaar maken om te weten, wie de beslissing van de beheerraad van de Rederscentrale heeft over het hoofd gezien of gewijzigd of de beheerders achteraf de zaken anders heeft voorgesteld !

Wat van groot belang is, is het feit dat men wel erkent : „rekening houdend met de belangrijke reserves,” enz...

Zo zulks waar is en inderdaad deze reserves belopen honderden miljoenen, dan vragen we ons af :

- 1) of die honderden miljoenen van reders ter koopvaardij en reders-vissers moeten dienen om op de banken te staan en daar te devalueren ? !
- 2) waarom deze moeten bewaard blijven; voor welke oorlog ?
- 3) en wie heeft die premies betaald ? Zij die in het verleden ze gestort hebben of de volgende generatie ?

Eens temeer is de Rederscentrale hier tekort gekomen aan een korदाat te nemen houding, tenzij zonder het weten van de leden van de beheerraad, iets bekookstofd werd om andere belangen te dienen. En dan zou men willen, dat ook wij dat aanvaardden en dat „Het Visserijblad” en ondergetekende, die toch een vrije burger is, daarover en over zoveel andere duistere of niet afgehandelde zaken geen uitleg vergen !

De visserij is in nood, ja in grote nood ! De VOZOR heeft geen reden van bestaan. En de reders welke toch willen gedekt zijn tegen een denkbeeldig gevaar, kunnen dat zonder verhoging van premie in het prive doen bij hun verzekering dus !

Ten andere is onze regering vooruitziender en slimmer dan deze van de ons omringende landen ?

Of zijn wij eens temeer te braaf om de vele miljoenen welke in de bank te devalueren liggen, te zien dienen om vette beheerderspenningen te zien betalen zonder het minste nut en zonder dat deze beheerders nog kopzorgen hebben, dan te tellen hoeveel miljoenen er elk jaar dienen geplaatst in de banken.

De voorgaande minister was het eens om de VOZOR te ontbinden en de reserves voor nuttige maritieme doeleinden te gebruiken.

Dat men de visserij die thans in een zware crisis gemengd is, helpe op een praktische en nuttige wijze en het geld zal ditmaal opnieuw niet geheel uit de Staatskas moeten komen maar datgene zijn van wat door de reders zelf betaald werd als verzekeringspremie.

Wat men er ook over denke, wij zullen, samen met onze medewerkers in de visserij, niet rusten vooraleer hier recht en plicht geschiede.

Dat sommige groten andere doeleinden en belangen hebben, is hun zaak maar de belangen van de visser-reder zijn evenwaardig en zelfs meer.

We zijn overtuigd dat ook onze parlementairen dit standpunt zullen bijtreden, en dat de administratie zal willen begrijpen, dat het niet nutteloze beheerskosten zijn, welke moeten tellen, maar wel de belangen van de visserij.

P. VANDENBERGHE.

DE FRANSE HOOGZEEVLOOT WEIGERT UIT TE VAREN

Niettegenstaande het praktisch tot een overeenkomst kwam tussen de rederijen en het syndikaat van de officieren en bemanningsleden op de Verre visserij, heeft men toch geweigerd uit te varen voor de nieuwe campagne voor het vaststaan van de beslissing van de Paritaire Commissie. De minimumwaarborg die bemanningsleden vragen voor de vijf soorten vis die de vangst samenstellen van de diepvriesvloot is nagenoeg 42 B. fr. Zolang deze waarborg niet ondertekend is weigert de bemanning voor de tweede campagne van 1975 in zee te steken. De Paritaire Commissie vergadert heden vrijdag 23 mei te Parijs en het hangt dus af van de beslissing van deze commissie, die de voorlopige overeenkomst nationaal moet maken, of de schepen zullen uitvaren. In feite wordt deze minimumwaarborg waarop de lonen van de bemanningsleden berekend worden in geval van onverkochte vis of van verkoop aan lagere prijzen, voor het ogenblik slechts door twee rederijen toegepast. Verder wensen de syndikaat een gewaarborgde tewerkstelling voor het ganse jaar 1975 en eveneens een vastgestelde minimumprijs voor de gezouten kabeljauw.

Dit alles is gemakkelijk geëist, maar hebben de reders ook een gewaarborgde prijs die rendabel is ?

Opleiding, wereldcijfers en Noorse visserij

OPLEIDING (1)

De «White Fish Authority» is er zich sedert lang van bewust dat het noodzakelijk is de kennis van de gemiddelde schipper ter zeevisserij, evenals diegene waarvan de kennis ontoereikend is, te verbeteren door middel van een of andere vorm van opleiding.

De zwakke plek in de kennis van de mensen op de brug van het vissersvaartuig ligt blijkbaar in het gebruik van de dieptemeters, de visopsporingsapparaten in het algemeen gekombineerd met de juiste beslissingen. Dit was gezien als de hoofdrol in de simulator die door de «White Fish Authority» werd gebouwd. Deze stelt echte visserijtoestanden voor die worden voorzien van commentaar door de beste schippers van de vloot en hun reacties op de omstandigheden die zich voordoen op de visgronden.

Dergelijke simulator werd gebouwd, ontwikkeld en geïnstalleerd in de haven van Hull n.l. in het Hull Nautical College. De cursussen waren populair met de plaatselijke treilersofficieren, maar de mensen van de andere havens waren er niet door aangetrokken. De kustvisserij van in het rond hadden ook weinig belangstelling.

Dan werd er maar besloten de opleiding naar de visser te brengen in plaats van de visser naar de opleiding te laten komen! Daarom werd de simulator aan boord van een oplegger geplaatst waarin plaats genoeg is voor het geven van de aangepaste lessen, het vertonen van lichtbeelden en films en het doen van besprekingen. Gedurende het verlopen jaar hebben ongeveer 200 vissers van Schotland tot aan de Britse Zuidkust de cursus kunnen volgen.

De verschillende studenten, vanuit alle lagen tussen de diepzee en de kustvisserij, hadden een meer aangepaste opleiding nodig dan eerst werd gedacht en de vier mensen die daarvoor verantwoordelijk waren, hebben hun uitrusting aan deze noodzaak aangepast.

Zij kozen een programma uit de volgende onderwerpen.

- Het gedrag van de vis.
- De basisprincipes van de echodieptemeters.
- De theorie van het geluid in het water.
- Verbeteringen bij de grondvisserij
- Nazicht en controle.
- Defecten en fouten aan de echodieptemeters.
- Praktisch werk met het gebruik van nagebootste echogeluiden van peilingen.
- Praktisch gebruik van de visloepen.
- Netsounder, rugpees transducer.
- Sonar uitrusting.
- De vooruitzichten op gebied van visopsporing
- Elektriciteit aan boord van kustvissersvaartuigen
- Principes van hydraulische aandrijvingen,
- Het onderhoud van dieselmotoren en hun werking
- De spanningsmeters van de korretouwen.
- Fairtreilen op de grond
- Pelagische visserij met een enkele treiler
- Kingfisher kaarten.

OPLEIDING (2)

Er kan worden opgemerkt, dat de cursussen theorie en onderhoud samengaan met de echo interpretatie. Een der voornaamste voordelen van de cursussen is het feit, dat er een samenkomst plaatsgrijpt van vele verschillende varenden ter zeevisserij en meteen kan er van gedachten gewisseld worden en antwoorden worden verstrekt op elkaanders vragen, en problemen. Na ieder cursus wordt er aan de studenten gevraagd welk gedeelte van de lessen er het belangrijkste is en steeds komt het gebruik van de echodieptemeter naar voor. Vervolgens de netsounders, dan de nieuwe vistuigen en methoden. Het praktische werk komt eerst maar op de vierde plaats en het gedrag van de vis en de theorie van het geluid onder water op de vijfde plaats. Iedereen gaat ermee akkoord, dat het succes van de cursussen het gevolg is van de voorstellen die werden gedaan door de studenten zelf om de opvattingen te wijzigen.

Een van de vragen hield verband met het verstrekken van meer details bij het gebruik van sonar en daarvoor werd nu een driedaagse cursus op punt gezet. Deze werd betaald door de «Herring Industrie Board». Een der leraars heeft een aantal reizen gemaakt aan boord van een treiler die uitgerust was met een sonar om zoveel mogelijk inlichtingen te kunnen verzamelen. Naast de theorie en de echo-interpretatie, omvat de cursus films, over verschillende soorten sonars aan het werk samen met een praktische opleiding.

Er werden ook verzoeken ontvangen van verenigingen en opleidingsgroepen voor de inschakeling van deze lessen in de bestaande cursussen voor officieren aan de nautische kolleges. Dit werd reeds bij wijze van proef gedaan aan het kollege van Hull gedurende het afgeopen jaar. Grimby, Lowestoft, Aberdeen en Fleetwood werden benaderd met het opzet de twee cursussen terzelfdertijd te laten plaatsgrijpen, gedurende de lopende reis van de opleidingswag.

WERELDVISVANGST

Er is weinig verandering in de wereldvisvangsten. Dit kan men

zien in het jaarboek van de F.A.O. De statistieken voor 1973 tonen inderdaad weinig verschil. Er werd maar 200.000 ton vis meer gevangen in 1973 dan in 1972. Op een totaal van 65.700.000 ton, is dit zeer weinig. De Peruvianen evenveel vis gevangen dan zou de wereldvangst 2.299.000 ton meer bedragen hebben.

In het algemeen vertonen de cijfers een vaste toestand voor de visserijlanden van het noordelijk halfrond. Daartegenover stellen we de voortdurende opgang vast van de landen van het Verre Oosten en Sovjet Rusland, althans voor wat de visserijkracht aangaat.

Het blijft nog te bezien of de Peruviaanse anchovisserij zal hernemen. Dan zou er wel een wijziging kunnen voorkomen in de cijfers van 1974. De tabel toont de landen die meer dan een miljoen ton vis vangen. Frankrijk staat op de 17e plaats met 798.000 ton.

	1973	1972
Wereldtotaal	65.700.000	65.500.000
Japan	10.701.900	10.272.600
Rusland	8.618.700	7.756.900
China	7.574.000	7.574.000
Noorwegen	2.974.500	3.162.900
Verenigde Staten	2.669.900	2.649.500
Peru	2.299.300	4.768.300
India	1.958.000	1.637.300
Thailand	1.692.300	1.678.900
S. Korea	1.654.600	1.338.600
Spanje	1.570.400	1.616.900
Denemarken	1.464.700	1.442.900
Zuid-Afrika	1.331.700	1.123.300
Indonesië	1.300.000	1.267.800
Filipijnen	1.248.500	1.131.900
Groot-Brittannië	1.144.000	1.081.500

NOORSE VISSERIJ (1)

De Noorse aanvoer bedroeg voor 1974, 2.359.567 ton. Dit was voor Noorwegen eigenlijk geen buitengewoon goed jaar. Inderdaad ze waren beneden de gemiddelde aanvoer van 66-73 van 2.700.000 ton en nogal wat beneden het rekord van 1967, toen niet minder dan 3.036.886 ton werd aangevoerd. Toen was men aan het toppunt van de seinenet omwenteling.

De vermindering van de vangst wordt toegeschreven aan twee factoren: eerst en vooral de vermindering van de visvoorraden en ten tweede tengevolge van de vermindering van de Noorse visuitvoer die niet van aard was de vissers uit te nodigen meer vis aan land te brengen.

Nochtans was, financieel gezien, het jaar 1974 voor de Noren een succes, want de nijverheid haalde 12 miljoen kronen meer binnen dan in 1973 en dit was dan het gevolg van de verhoging van de minimumprijzen speciaal voor de kabeljauwsoorten. De struikelende vraag van de buitenlandse markten bracht later dan een veranderende toestand. De onverkochte vis stapelde zich op en dit bracht een vermindering van 400 miljoen kronen teweeg (inkomsten van uitgevoerde vis).

Ook de vangsten van de pelagische visserij vielen ineen, vergeleken met 1973. Van de 1.851.916 ton gevangen werd 1.604.000 ton naar de vismeelfabrieken gebracht. De fabriekschepen brachten 63.000 ton vismeel binnen die werd gemaakt uit poers en nog 12.400 ton sardinella.

De kapelaan telde voor het grootste gewicht van de pelagische vis maar bleef goed onder het rekordjaar met 7.000.000 hektoliters. De onbeperkte Barentszee vangsten, bracht juist over het miljoen ton op, toch minder dan in 1973. Noorwegen zal besprekingen beginnen met Rusland over de visserijen in de Barentszee om er een controle uit te oefenen fwant de Russen krijgen er ook trek in. Een van de nieuwigheden bij de kapelaanvisserij is de scheiding van de paaizieke wijfjes die bestemd zijn voor de Japanse markt. De vangst was weer aan de lage kant vergeleken met 1973. (met 75 t.h.)

De haringtoestand blijft langs de magere kant door de beperking van de Atlantiek-Skandinaafse haring tot 7.000 ton voor de verse markt. De beperking van de vangst begint reeds vruchten af te werpen.

NOORSE VISSERIJ (2)

Het kwota voor Noordzeeharing van Noorwegen bedroeg voor 1974, 100.000 ton. Doch er werd maar 65.000 ton gevangen. Dit is maar de helft van de vangst van 1973. Zeventienduizend ton ging naar de haringbedrijven voor de verwerking tot gerookte, gezouten, gepekeld enz. haring evenals voor het invriezen.

De Noorse steenbolk en sandeel visserij vormen een ander avontuur met een rekord voor 1974 van 264.000 ton steenbolk en 78.000 ton sandeel. Al waren de vismeelprijzen maar de helft van het jaar ervoor, de reserves van het verlopen jaar hebben gemaakt dat de opbrengsten heel aanvaardbaar waren.

De ontwikkeling van de vangst op blauwe wijting was langs de negatieve kant. Met 3.412 ton amper 1.000 boven de vangst van 1973, die toen alleen maar diende als proef. Weinig aanmoedigend voor de reders sedert het seizoen in botsing komt met de kapelaan seizoenvangst.

De aanvoer van makreel bereikte het toegelaten kwota niet want

(Vervolg blz. 7)

(Vervolg van blz. 6)

men stopte de visserij toen de vis te klein werd.

De grondvisvangsten liepen op tot 457.00 ton, een beetje minder dan in 1973. Dit was het gevolg van de onbepaalde vangst van poolzeekabeljauw. De voorraden van Noorse - Poolzeekabeljauw waren langs de lage kant met een groot aantal kleinere soorten.

De platte vis die nu door de Noren gezocht wordt, is de heilbot waarop ook de Westduitsers azen samen met de Polen en de Russen. Daardoor verminderde het Noorse aantal tot 8.290 ton. Biologen menen dat de vangsten daar zullen blijven steken.

Een weinig gekende Noorse visserij, een kleine dan, is deze van de blauwvintonijn die in 1974, 513 ton voortbracht. In 1973 was dit cijfer amper 51 ton. De meeste van deze vis kreeg te weinig prijs. Het succesverhaal van het jaar zou dit kunnen zijn van de diepzeevisserij op steur, garnaal die nu bedreven wordt tot aan Groenland en het noorden van Noorwegen door fabriekscheperen. De vangst van 1974, ongeveer 14.277 ton, bracht 99 miljoen kronen op.

DE RESULTATEN VAN DE KONFERENTIE VAN GENEVE

We hebben reeds bij herhaling laten doorschemeren dat de behandelde materie te Geneve te kompleks en te uitgebreid is om te verwachten dat men er in de enkele weken van sessie tot resultaten zou komen. Dat is nu duidelijk gebleken met de sluiting van deze conferentie waarvan de optimisten zeggen dat men toch tot het resultaat gekomen is van een eensgezinde overeenkomst tot het houden van een nieuwe sessie te New-York in april en mei van het volgend jaar. Een vijfde bijeenkomst zou dan kunnen gehouden worden in de herfst van het jaar 1976.

Dat er moeilijk tot een overeenkomst te geraken is tussen Staten of groepen Staten die elk te gengestelde belangen te verdedigen hebben, is duidelijk gebleken uit de manier waarop het bureau van de conferentie opgetreden is door op het laatste ogenblik, bij het uiteengaan van de conferentie aan alle gedelegeerden een algemene tekst van voorstel van overeenkomst uit te delen, hetgeen in ieder geval dit groot voordeel bijbracht, dat men er niet meer kon over gaan discussieren.

Met dit voorstel van overeenkomst en de manier waarop de samenstelling en de opstelling gebeurde, waren de meeste afgevaardigden niet bijster gelukkig.

VOORSTEL VAN OVEREENKOMST MET BETREKKING TOT DE 'VISSERIJ

Als we ons in het bijzonder tot de visserij beperken, dan stellen we vast, dat dit voorstel territoriale wateren ter breedte van 12 mijl inhoudt waarin het oeverland absolute rechten uitoefent met betrekking tot de biologische rijkdommen van de zee. In eenvolgende zone van 183 mijlen, dat is dus tot 200 mijl buiten de kust rekening houdende met de eerste twaalfmijlenzone, heeft de oeverstaat het recht om:

1) het volume van de door haar toegelaten vangsten vast te stellen omdat het Voorstel van Overeenkomst haar in deze zone het recht en de zorg laat van de bewaring en de bescherming van de biologische soorten.

2) stelt zelf haar vangstkwota vast en mag voor het overschot een gepreviligeerd regime instellen ten voordele van de ontwikkelingslanden, ten voordele van die landen die er regelmatig komen vissen of-

wel ten voordele van landen die inspanningen geleverd hebben met betrekking tot opzoekingen en vaststellingen van de biologische rijkdommen.

3) het recht om een reglementatie vast te leggen in verband met het toekennen van visserijtoelatingen.

4) het recht om een lijst aan te leggen van de soorten die mogen gevestigd worden.

5) het recht om de seizoenen te bepalen in dewelke er mag gevestigd worden, alsmede bepaalde zones uitsluiten van de visserij.

6) het recht om de manier van vissen voor te schrijven, de te gebruiken netten en de grootte der vissoorten te reglementeren.

Voor dit alles heeft het oeverland de toelating om waarnemers aan boord van de visserijvaartuigen te zetten en de verkoop te bevelen in bepaalde havens. Het oeverland mag alle maatregelen nemen, dat het nodig acht tot zelfs de enterering en de beslagname van het vaartuig indien nodig geacht en de hiermede gepaard gaande gerechtelijke vervolgingen.

BESLUIT

Het Voorstel van Overeenkomst is een soort kompromis tussen hetgeen de Ultras van het genre Perou verlangen, namelijk de absolute rechten in een 200 mijlenzone en de stelling van de traditionele visserijlanden die een meer liberaal regime wensen. Wij van onze kant menen dat de rechten die het oeverland toegekend worden in deze overeenkomst die natuurlijk nog moet aangenomen worden, eerder aan de uitgebreide kant zijn en het deze kustlanden mogelijk maken aan de hand van de beperkingen die zij anderen (en niet voor hun eigen zelf) kunnen opleggen praktisch tot dezelfde absolute heerschappij van de tweehonderd mijlenzone kunnen komen. De vangstkwota van het oeverland zou moeten bepaald worden aan de hand van de belangrijkheid van haar eigen visserijnijverheid, maar niet willekeurig door haarzelf. Anderzijds moeten de traditionele visserijrechten van andere landen geëerbiedigd worden alleen reeds vanwege het principe der verdelende rechtvaardigheid omdat het niet billijk zou zijn van vandaag op morgen een ganse traditionele nijverheid te ruïneren en investeringen totaal improductief te maken voor vele rederijen met als gevolg het failliet van zovelen.

Dit is dus hoopgevender dan verwacht.

«Sprokkel»

PRODUCTSCHAP IN HOLLAND VOOR DE BEST VERZORGDE VIS:

APPLAUS VOOR IJMUIDER VISSERS

Wij lezen in de IJmuider Courant:

Tweemaal klomk er in het Nederlands Congresgebouw in Den Haag bij de uitreiking van de product-schaps-prijzen voor vis en visprodukten een applaus op en beide keren gold het een bijzondere prestatie van IJmuider vissers. De eerste maal klomk het applaus op voor schipper P. Hoek jr van de koter KW 214 „Agatha” van de rederij P. Hoek, die voor de vijfde maal de zilveren beker in ontvangst mocht nemen. De tweede maal was het applaus bestemd voor rederij W. Kwakkelstein B.V., die twee van haar schippers met de prijs zag vereerd. Dat waren schipper D. van Duivenvoorde van de trawler VL 110 «Michiel Jan» en schipper C. Roeleveld van de trawler VL 105 «Elizabeth». Voor de laatste was het bovendien ook de vijfde maal, dat hij de zilveren beker veroverde.

De prijsuitreiking had zaterdag na een heerlijke koffiemaaltijd plaats. Voorzitter De Jonge van het productschap zei in zijn openingswoord, dat 1974 voor de visserij een minder gunstig jaar is geweest, hetgeen hij weet aan de druk van de komende quotering. «Als we naar de prijzen kijken, dan zien we, dat de verhoogde kosten er niet uitkwamen. We konden in 1974 al iets merken van de achteruitgang, waarmee we nu echt geconfronteerd worden». Hij stelde, dat Nederland teveel schepen heeft en te duur produceert en hij verwachtte de eerste jaren nog geen verbetering. De heer De Jonge wees erop, dat de overheid doet, wat zij kan voor de visserij, gezien het belang de visserij in stand te houden. Hij waarschuwde, dat zeker niet de hele visserijvloot in stand zal kunnen worden gehouden en dat er zeker slachtoffers zullen vallen. «Maar vast staat», zo zei hij, «dat de zeevisserij in Nederland zal blijven». De heer De Jonge vond het noodzakelijk de visserij te herstructureren, om doordraai van vis te voorkomen en om meer variabele prijzen ook voor de consument in te voeren. Bijzonder veel aandacht vroeg hij voor de verbetering van de kwaliteit. De behandeling aan boord is daarbij van groot belang, maar ook de verdere behandeling op de afslag en bij de detailhandel.

Prijzen

De prijzen voor de best verzorgde verse zeevis en verse haring door vaartuigen van 50 tot 240 BRT met vijf tot zeven man aan boord in tenminste 30 reizen gingen naar schipper C. Kuyt van de koter KW 124 «Sursum Corda» van rederij gebr. Kuyt-Hazenoot te Scheveningen, naar schipper W. de Vries van de koter UK 64 «Wouter en Klaas» van de rederij H. de Vries en Zn. te Urk en naar schipper P. Hoek jr van de koter KW 214 «Agatha» van de rederij P. Hoek te IJmuiden. De prijzen voor de best verzorgde verse zeevis en verse haring door vaartuigen van meer dan 240 BRT met acht man of meer in tenminste 20 reizen gingen naar schipper H. Klein van de trawler

SCH 147 «Johanna» van de rederij Johanna BV te Scheveningen en naar schipper D. van Duivenvoorde van de trawler VL 110 «Michiel Jan» van rederij W. Kwakkelstein BV te IJmuiden. Tot slot gingen de prijzen voor de best verzorgde gezouten haring van meer dan 2.000 kantjes in tenminste acht reizen naar schipper C. Roeleveld van de trawler VL 105 «Elizabeth» van rederij W. Kwakkelstein BV te IJmuiden, naar schipper J. Westerduin van de trawler SCH 307 «Margaretha» van rederij Jac. den Dulk en Zn. BV te Scheveningen en naar schipper K van der Plas van de trawler KW 42 «Rijnmond V» van de BV Rederij en Haringhandel N. Parlevliet jr. te Katwijk aan Zee.

AFSCHAFFING VAN DE VERPLICHTE INVOERKAART VOOR VIS IN FRANKRIJK

In Frankrijk moeten de invoerders van vis in het bezit zijn van een speciale toelating, zodat dit een beperkende maatregel uitmaakte.

De Nationale Vergadering heeft hier een einde aangesteld door de afschaffing van deze speciale toelatingskaart te stemmen, zodat nu eenieder in Frankrijk vrij vis mag invoeren. De versaggever van de commissie van de Kamer was echter voor het behoud van de beperkende kaart evenals sommige kamerleden uit de kuststreek die hierbij vooral de huidige moeilijkheden van de visserij deden gelden en het gevaar van een ongecontroleerde massale visinvoer. Volgens de heer Cavallé, Staatssecretaris voor Verkeerswezen, kon Frankrijk zich echter niet aan 't stemmen van de aftrekking onttrekken omdat de Europese Gemeenschap hierop aandrong.

Het is inderdaad zo, dat de landen van de Europese Economische Gemeenschap zich ondervonden hebben de reglementatie in de landen te harmoniseren. Frankrijk was op dit gebied ten achter gebleven en Brussel verwachtte dan ook de positieve stemming van het wetsvoorstel. Volgens de heer Cavallé moet men met andere midde-len de franse visserij competitief maken tegenover het buitenland en niet door middel van discriminerende maatregelen ten overstaan van de reglementatie in het buitenland. Als wij zelf maatregelen ten voordele van onze visserij te Brussel genomen wensen te zien, vervolgde de staatssecretaris dan moeten wij ons eerst op zijn minst zelf in regel stellen en onder meer ook met het art. 30 van het Verdrag van Rome die de vrije cirkulatie van goederen voorziet. De nationale vergadering heeft ten slotte de heer Cavallé gevraagd de afschaffing van de invoerkaart, in navolging met hetgeen vroeger reeds in de Senaat gebeurde, met een konfortabele meerderheid gestemd.

OOSTENDSE MARKT EN VISMIJNECHO'S

STRAALBUIZEN

Het meest opvallende van de voorbije week was de grote vangre voorbije week waren de grote vangsten tong die aan het Kanaal aangevoerd werden. Hierdoor konden de bokkenvissers toch enkele zeer mooie reizen lukken. Spijtig dat het niet wat langer duurt die periode van de grote tongvangsten, de visserij zou zich redden. Nu is het na een paar reizen gedaan en is het weer piekeren om de eindjes aan elkaar te knopen.

Buiten de tongvangsten weinig te melden. Hoge prijzen voor rog zoals gewoonlijk. Kabeljauw van meer dan 40 fr het kg, voor het eerst sedert lang, dit op de dinsdagmarkt. Woensdag zelfs tot 50 fr. Het moet gezegd dat de aanvoer van deze soort deze week bijzonder

HODI

schaars was. Het was zelfs een heel schrale week wat de aanvoer betreft.

De tongprijzen lagen iets lager dan verleden week met slips rond de 85 fr. en kleine tong ook even onder de 100 fr. De andere soorten noteerden van 108 naar 140 fr. Grote tarbot is zeer duur en bijzonder schaars gebleven. Ook voor schol en iek was de vraag veel groter dan het aanbod.

Bijzonder weinig vis van IJsland. Het grootste gedeelte bestond, evenals de voorgaande weken, uit koolvis. Een erg geringe belangstelling hiervoor waardoor de opbrengsten zeker niet uit de hand liepen. Rode zeebaars was wel erg duur en kreeg tot 38 fr. Ook mooie grote schelvis werd vlot verkocht en haalde tot 43 fr. Leng deed het minder goed en schotse schol kreeg een eerder middelmattige prijs.

De garnaalaanvoer is onder het peil van de voorgaande week gebleven. Samen met het feit dat de vraag nog iets hoger lag ingevolge het Pinksterweekend, zijn de prijzen opnieuw gaan stijgen en liepen op tot 179 fr. het kg.

De totale opbrengst bedroeg deze week uit amper 4.520 bennen vis en 29.000 kg. tong 7.944.620 fr.

ZALTBOMMEL

TELEF. 91-31-4180-2654

ZEEVAARTLIJNEN OOSTENDE - DOVER/ FOLKESTONE

Uurtabel der overvaarten voor de week van 25-5-1975 tot 31-5-1975
Afvaarten uit Oostende naar Dover Western Docks:
— Alle dagen te 7.40 u., te 10.15 u. en te 14.45 uur (x).
— Op 30 en 31-5-1975 bijkomende afvaarten te 9.50 u. en te 15.50 uur.

Afvaarten uit Dover Western Docks:

— Alle dagen te 13 u., te 16.50 u. en te 19.35 u. (x).
— Op 25, 26, 30 en 31-5-1975 bijkomende afvaart te 11 uur.

Afvaarten uit Oostende naar Dover Eastern Docks:

— Alle dagen te 1.25 u., (x), te 7.40 u., te 13.25 u. (x), te 16.25 u. (x) en te 19.25 u. (x).
— Op 26 en 30-5-1975 bijkomende afvaart te 10.25 u. (x).
— Op 31-5-1975 bijkomende afvaarten te 4.25 u. (x) en te 10.25 uur (x).

Afvaarten uit Oostende naar Folkestone:

— Alle dagen te 1.15 u (x) en te 5.05 u. (x).

Afvaarten uit Dover Eastern Docks:

— Alle dagen te 00.30 u. (x), te 6.30 u. (x), te 9.30 u. (x), te 12.30 u. (x) en te 18.30 u. (x).
— Op 26 en 31-5-1975 bijkomende afvaart te 15.30 u. (x).
— Op 30-5-1975 bijkomende afvaarten te 15.30 u. (x) en te 21.30 uur (x).

Afvaarten uit Folkestone:

— Alle dagen te 8.35 u. (x) en te 23.45 u. (x).
(x) Nemen ook voertuigen.

VIS ETEN IS VERANTWOORD ETEN

VORDAP SCHEEPSSCHROEVEN

VAN VOORDEN ZALTBOMMEL N.V.

Fabriek
Oude Stationsweg 15
Zaltbommel Holland
☎ 00-31-4180-2654

Vert. voor België
J. Theunissen
Terneuzen Holland
☎ 00-31-1150-4117

Reparatie-werkplaats voor België
p/a Scheepswerf van Rupelmonde N.V.
Dijkstraat 7, Rupelmonde
☎ 031-752051

(5723V)

Men verzoekt ons het overlijden te melden van

DE HEER

Henri PYSON

Kapitein bij de « N.V. Baggerwerken Decloedt & zoon »
Carnegie Hero Fund ereteken

Echtgenoot van Mevrouw Angèle LYCKE

Schielijk overleden te Zeebrugge op 20 mei 1975 in de leeftijd van 62 jaar.

De rouwdienst zal plaatshebben op vrijdag 23 mei te 10 u. in de parochiale St Jozefskerk te Oostende. Samenkomst aan de kerk.

De crematie, gevolgd door de bijzetting van de asurne in de familiegrafkelder zal plaatshebben in besloten kring.

Dit bericht geldt als kennisgeving.
8400 OOSTENDE, Ieperstraat, 37.

begraf. LUCAS
(1267N)

VERWACHTINGEN

VRIJDAG 23-5-1975

KANAAL : O.254 (60 m. vis - 8.250 tong).
WEST : Z.452 (100 vis).

MAANDAG 26-5-1975

WITTE ZEE : O.316 (1.850 m. - 250 gr. gul, 700 mid. gul, 700 kl. gul, 150 schelvis-totten, 40 bonen + zeevolf, 10 zwarte heilbot).

IJSLAND : O.236 (700 m. vis : 20 shelfcod, 80 kab-gul, 200 koolvis, 150 schelvis en totten, 35 bonen, 100 gutvis, 120 leng).
O.216 (700 m.).

NOORDZEE : O.120 (400 m. : 100 kab-gul, 250 schelvis-totten, 15 wijting, 15 wulf, 15 varia).

Z.209, Z.509, O.369, O.141, O.243, N.705, N.706.

KANAAL : Z.502 (10 m. vis : 8.500 tong, 10 schelpen).

O.303, O.217, O.35.
WEST : N.752, O.224, N.45, O.192.

DINSDAG 27-5-1975

WITTE ZEE : O.317 (2.000 m. : 300 gr. gul, 700 md. gul, 770 kl. gul, 150 schelvis en totten, 40 bonen + zeevolf, 10 zwarte heilbot).

NOORDZEE : O.274, N.708, N.709.
KANAAL : O.127, O.118, O.114.

WEST : N.41, N.15.

WOENSDAG 28-5-1975

KANAAL : O.83.
WEST : N.40, N.719.

OOSTENDE

VRIJDAG 16-5-1975

KANAAL
O.181 17 50 8350 917.180
Z.499 17 40 9600 1.071.470

KUST
O.491 1 2 73 8.975
O.150 1 4 63 11.015
O.148 1 1 — 6.330

DINSDAG 20-5-1975

IJSLAND
O.129 18 550 — 451.325
O.318 18 1300 — 815.170

NOORDZEE
O.306 11 270 — 212.330
O.26 14 220 — 194.530

KANAAL
O.312 13 180 — 227.450
O.206 16 260 — 338.630
O.279 16 220 — 270.160
O.309 11 200 — 263.840
O.198 17 20 10900 1.158.100
N.3 15 220 — 257.145

WEST
N.40 8 170 — 229.610
N.719 9 170 — 197.550
O.69 8 50 — 97.690

WOENSDAG 21-5-1975

KANAAL
O.135 12 220 — 320.900
Z.597 16 280 — 325.920

WEST
N.720 8 60 — 135.710
N.736 6 50 150 164.780

KUST
O.150 1 3 49 9.100
O.148 1 28 — 20.320
O.491 1 17 — 12.125
O.100 1 30 — 20.765
O.225 1 23 — 17.940

Datum	Vangsten	Kgr.	Fr.	Min.	Maks.	Gem.
-------	----------	------	-----	------	-------	------

VISAANVOER TE OOSTENDE

16-5	5	22.936	2.034.280			
20-5	13	209.900	4.861.660			
21-5	4	32.200	734.560			
	22	265.036	7.630.500			

GARNAALANVOER TE OOSTENDE

14-5	14	792	85.243	81.—	119.—	
15-5	13	829	88.878	91.—	120.—	
16-5	12	617	73.039	96.—	128.—	
17-5	5	332	49.960	143.—	157.—	
19-5	7	375	95.893	156.—	179.—	
20-5	12	1.078	122.334	98.—	143.—	
	63	4.023	515.347			

VISAANVOER TE ZEEBRUGGE

15-5	6	34.378	2.254.159			65,20
16-5	8	37.594	2.073.494			55,44
20-5	12	72.499	3.244.264			44,74
21-5	9	52.590	3.117.386			59,27

GARNAALANVOER TE ZEEBRUGGE

16-5	26	3.557	342.931	46.—	137.—	
17-5	12	1.437	194.487	94.—	178.—	
20-5	28	4.930	439.792	55.—	130.—	

KREEFTANVOER TE ZEEBRUGGE

16-5	2	1.718	258.620			150,53
20-5	2	1.436	184.820			128,32
21-5	2	3.365	300.790			89,38

GARNAALANVOER TE NIEUWPOORT

15-5	2	213	23.853	104.—	118.—	
17-5	2	175	23.694	126.—	139.—	
20-5	4	530	51.807	89.—	106.—	
21-5	1	34	3.876	114.—	114.—	

VISAANVOER TE NIEUWPOORT

15-5	2	480	29.861			
16-5	5	8.223	371.881			
20-5	8	13.153	409.366			
21-5	3	5.953	151.154			

AFVALWATERS

WORDEN AFGELEID NAAR NIEUWPOORTSE ZUIVERINGSSTATION

Nu het rioleringsplan van het nieuw industrieterrein ten noorden van de Noordvaart te Nieuwpoort is goedgekeurd werd door burgemeester Mommerency even dieper ingegaan op de rioleringsplannen voor gans Nieuwpoort.

Er zouden verschillende plannen bestaan om al de afvalwaters van het betrokken gebied langs vele kollektoren naar een pompgemaal aan het Kattas te leiden. Via een afleidingsbuis onder de havengeul zou dit water dan naar het zuiveringsstation op de Noorderhaven-oever geleid worden. Dat zou dan meteen de enige ozoningsplaats worden op het ganse Nieuwpoortse grondgebied. Enkel Ramskapelle zou voorlopig nog buiten deze regeeling vallen.

GEWIJZIGDE HAVENRECHTEN TE NIEUWPOORT

Het ontwerp tot vaststelling van de aanegrechten in de Nieuwpoortse Zeehaven ondergingen zopas enige wijziging. Zoals dit reeds in de andere Belgische havens het geval is zal ook te Nieuwpoort het havenrecht uitgebreid worden tot de plezierbootjes en de boten voor de lijnvisserij die afmeren in de zeehaven. Het gaat hier echter enkel om schepen die tegen betaling in zee gaan. De lasten bedragen 5 fr. per bruto per maand.

Anderzijds werd ook het eerder verouderd vismijnreglement aangepast op voorstel van vismijnbestuurder Verbanck. De politieverordening inzake de zeehaven, de kaapleinen en het havengebied werden ook van kracht voor de noorderhaven-oever.

DE WORLD FISHING TENTOONSTELLING TE MARSEILLE

Het is dus tot 28 mei dat ditmaal te Marseille de World Fishing tentoonstelling plaats heeft.

Dit is de enige gespecialiseerde manifestatie dit jaar in Frankrijk.

NIEUWPOORT

VRIJDAG 16-5-1975

N.591	126.200	N.470	133.919
N.159	95.930		

Drie Westvisseren en een paar Kustvisseren zorgden voor de vrijdagmarkt. Er werd 8.250 kg vis gelost, waarbij een 1500 kg tongen, gullen, robaard en rode sodaten de « menu » maakten! De tongen werden gekocht aan 104 fr voor de grootste tot 130 fr voor 3e en 4e. De kleine rond de 112 fr. Enkele bennen kabeljauw kregen 2410 fr, en voor de gullen werd 2.000 fr gemijnd. Rode soldaten 1950 fr en tweede soort 1450 fr. Robaard 1150 en 2e slag 900 fr de ben. Patvis: grote 1350, drielingen 1750 en 900 fr voor de visjes. Grote wijting 1310 fr., kleine 700 tot 780 fr de ben. Weinig rogsoorten, welke peperduur waren, zo kregen de moers 3000 fr, de tilten 2550 fr. De totale besomming was 371.881 fr.

Door de mist en een flinke N.E. wind konden de garnaalvisseren niet uitvaren. 't Kunnen voor de hoogdagen dure prijzen worden de « garnaaletjes ».

ZATERDAG 17-5-1975

Twee garnaalvisseren hadden het toch geriskeerd een paar slepen te doen en konden 175 kg garnaal op de markt zetten. De prijs van 126 tot 139 fr.

DINSDAG 20-5-1975

N.762	26.860	N.172	41.000
N.590	57.370	N.345	49.590
N.346	60.948	N.765	38.502
N.761	88.482	N.349	40.111

Alle vangsten van de Westgronden en dit met een beperkt aantal zeedagen. Er werden 13.150 kg gelost. Er waren slechts 600 kg tongen op de markt, die van 106 fr voor de grote tot 158 fr voor de 4e kregen. De kleinste soort tot 120 fr. Kabeljauw van 2200 tot 2500 fr de ben. Gullesoorten van 2000 tot 1800 fr. Heel weinig platvis die van 1400 tot 1600 fr kreeg voor grote en drielingen, de visjes van 900 tot 1200 fr de ben. Rogsoorten waren duur, 50 tot 60 fr de kg, maar in zeer beperkte mate. Grote rode sodaten 1600 tot 1700 fr de benne, tweede slag van 1020 tot zelfs 1400 fr. Grote robaard kwam aan 30 en 35 fr de kg. Zeehonden 1300, en speerhaaien 1400 fr. De wijting liep weer op in prijs naar 't laatst van de markt: waar in 't begin 1300 fr gegeven werd voor de grote kreeg deze soort op het laatst 1650 fr., ook de kleine wijting ging de fr de benne. Er waren heel weinig hoogte in en wel van 700 tot 900 stuks tarbot op andere rare vis, zoals grieten te koop en die kregen dan ook hun prijsje! De totale verkoopsom was 409.366 fr.

WOENSDAG 21-5-1975

N.723	123.435
-------	---------

Een vaartuig van de « West » met alles samen 100 bennen vis. Een vangst met veel variatie en van « ekstra » kwaliteit. Koopjes tarbot, grieten, vlassers, enz. die heel goed verkocht werden. Kabeljauw 2600 fr. Voor de gullen werd 2300 fr gemijnd, tot 2000 fr de ben. Voor de grote wijting werd 1440 fr gegeven en de kleine kregen 800 fr. Rode soldaten de grote 1770 fr en voor het tweede slag 900 fr de ben. Grote robaard kwam aan 1400 fr de ben, tweede soort 1200 fr. Rogsoorten waren er weinig,

maar een koop van verschillende soorten kwam rond de 50 fr de kg. Ook weinig patvis, die van 30 tot 40 fr kreeg. Speerhaaien kwamen even boven de 30 fr de kg, de zeehonden 1080 fr de ben. De tongen van één kustvisser werden gekocht aan 108 tot 156 fr de kg. Zelfs de kleine kregen 130 fr de kg.

DE JAARLIJKSE VISSERSHULDE TE NIEUWPOORT

Naar jaarlijkse gewoonte greep op tweede Sinksendag te Nieuwpoort de vissershulde plaats waar bij de ganse bevolking van de Westhoek hulde bracht aan de nagedachtenis van de op zee overleden vissers. De plechtigheid begon met een vissersmis die werd opgedragen in tegenwoordigheid van vele personen. Vervolgens werd stoetsgewijze opgetrokken naar het Vissersmonument aan de kaai waar een indrukwekkende bloemenhulde plaatsgreep en kransen werden neergelegd door directeur Martens, van het Ministerie van Landbouw namens zijn minister, andere namens de provinciale en stedelijke overheid, vaderlandslievende instellingen en de families.

In zijn toespraak wees eerste schepen Geeraert op het keiharde werk van deze eenvoudige mensen die de zeevissers zijn en die een grote familie vormen, gehecht aan een verraderlijk en vaak woest element als de zee.

Een vijftiental vertegenwoordigers van de plaatselijke vaderlandslievende groeperingen hadden echter vooraf en afzonderlijk bloemenkransen neergelegd. Hiermede wilde men duidelijk protesteren tegen de aanwezigheid van de Duitse gasten uit Dudenhofen waarmee Nieuwpoort verbroederde. Niettemin namen zij toch gedeeltelijk aan de officiële plechtigheid deel.

In het kader van deze plechtigheid werd de verbroedering bekrachtigd met 't Duitse stadje Dudenhofen. Niet minder dan 237 Duitsers uit dit stadje brachten op uitnodiging van het Nieuwpoortse stadsbestuur een verbroederingsbezoek aan de vissersstad. Zij verbleven het ganse weekeind aan de Westhoek terwijl 129 onder hen zelfs bij families werden ondergebracht.

De officiële verbroedering greep zaterdagvoormiddag plaats in de feestzaal waar burgemeester Mommerency in het Duits zijn kollega toesprak en verwelkomde. In de Nederlandse taal hield vervolgens de Duitse burgemeester Hindel 'n toespraak. Vervolgens werd onder luid applaus de verbroederingsoorkonde ondertekend. De plechtigheid werd 's avonds afgerond met een breughelmaaltijd in de zalen van de plaatselijke R.M.S.

Het kan elkeen slechts verheugen en dit initiatief van het Nieuwpoortse gemeentebestuur dient ten zeerste gewaardeerd.

VERGELIJKENDE TABEL DER VISPRIJZEN IN DE VISMIJNEN DER KUST

	Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Oostende		Zeebrugge		Oostende		Nieuwpoort			
	20-5-1975	20-5-1975	21-5-1975	21-5-1975	20-5-1975	20-5-1975	21-5-1975	21-5-1975	20-5-1975	20-5-1975	21-5-1975	21-5-1975	20-5-1975	21-5-1975		
Tarbot: groot (123)	172	-204	170	-200	115	-173	160	-180					175	—,—	200	—,—
midde (123)			100	-110			95	-100					130	—,—	130	—,—
klein (123)			80	-95			65	-80					110	—,—	110	—,—
Griet: groot (123)			102	-114	99,60	—	96	-102					80	-96	115	—,—
midde (123)			84	-94			85	—								
klein (123)			65	-70			70	—								
Schelvis: groot	11,80	-19,60														
midde					18	—										
klein	11,80	-15,20			17,40	—										
Heek: groot	54	—			48	—										
midde					34	—										
klein	17,40	—			13,60	-28	—									
Lom																
Leng	15	-19,80			11,80	-13	—									
Rog (1)													55	—	50	—
Keilrog (123)	55,40	—														
Rog (23)	41	-61			41,60	-66,20	48	—								
Tilten (23)							40	—					47	—	50	—
Scherpstaart (23)							52	—					50	—	50	—
Halve mans (23)							35	—					40	—	50	—
Teelt (2)							36	—								
Katrog (2)							20	—								
Kabeljauw	25,40	-44	42	—	26	-50	45	—					50	—	52	—
Gul (groot)	12,80	-40	45	—	38,60	-42,40	45	—					42	-38	46	-40
Gul (midde)			37	—			39	—								
Gul (klein)			34	—			31	—								
Hozemondhamme	48	-108			80	-109,8										
Wijting: groot	13,40	-25			29,80	—							26	-34	30	—
klein													14	-18	16	—
Schar					22	—	7	—					15	—	14	-23
Steenhol	19,80	-73,60	54	-58	18	-67,60	50	-54					22	-30	32	—
Zeehaai	16,20	-28,60			31,80	-32										
Hondshaai	13,40	-17,40			7,40	-28,60										
Doornhaai																
Pieterman																
Makreel																
Horsmakreel																
Zeekeeft																
Schaat	56	—														
Zeebaars (klipvis)																
Kongeraal	10	—														
Schartong	12,80	-40,40														
Volle haring																
IJle haring																
Haringshaai																
Steenhol					13,60	—										
Heilbot					11,80	—										
Koolvis																
Steur																
Zeewolf																
Pollak	22	-30,40			22	-29,80										
Zonnevis	44	-70			36	-69,80										
Koningsvis																
Vlaswijting							5	—								
Zeeduivel																
Schotse schol																
Zeehond							10	—					26	—	28	—
Bot																
Rode Poon (roobaard)	30	-40			40	—							25	-37	28	-25
Grauwe Poon (knorh.)	5	-8			4,80	-10										
Rode Knorhaan	10	-41,40			11,40	-43							14	—	7	-5
Posten							6	—								
Langoesten (midden)																
(klein)					7	—										

Lees "HET VISSERIJBLAD"

VAN DAG TOT DAG

IJMUIDEN

Aan de woensdagmarkt van 14 mei werden aangevoerd: 940 kg tong, 26 kisten tarbot en griet, 61 kisten kabeljauw, 745 kisten koolvis, 5 kisten schelvis, 63 kisten wijting, 123 kisten schol, 59 kisten schar, 3 kisten haring, 432 kisten makreel, 147 kisten varia.

Prijzen in gulden:
Per 1 kg: grote tong 8.90-8.—; middel tong 10.30-9.45, kim. tong 10.43-9.64, tong 1 10.29-9.78, tong 2 9.31-8.61, tarbot 12.68-12.55, zalm 13.34-10.72.

Per 40 kg: tarbot 474-262, griet 233-160, kabeljauw 1 168, kabeljauw 2 150-132, kabeljauw 3 150-140, kabeljauw 4 150-81, kabeljauw 5 85-57, koolvis 2 32-30, koolvis 3 39-36, koolvis 4 35-28, schol 1 114-110, schol 2 130-124, schol 3 128-114, schol 4 86-77, schelvis 1 e 2 90, schelvis 3 43, haring 1 48.80, wijting 3 66-56, makreel 1 66-39, makreel 2 24.40-20.80, schar 64-37.

De besommingen waren: KW.15 f 28600, KW.43 f 44300, KW.123 f 26000, KW.170 f 36.300, BU.152 f 3160, UK.18 f 4650, UK.56 f 3500, UK.200 f 2900, VD.15 f 2900, VD.19 f 13900, VD.25 f 900, VD.46 f 4400, YE.25 f 2600, ZL.6 f 2520.
De spanvisers: UK.6-186 f 17940, UK.78-107 f 10200, UK.135-145 f 9220, UK.23-48 f 10400.

Aan de donderdagmarkt van 15 mei werden aangevoerd: 1570 kg tong, 24 kisten tarbot en griet, 622 kisten kabeljauw, 830 kisten koolvis, 392 kisten schelvis, 627 kisten wijting, 123 kisten schol, 41 kisten schar, 15 kisten haring, 3101 kisten makreel, 196 kisten varia.

Prijzen in gulden:
Per 1 kg: heilbot 11.20, grote tong 8.55-8.11, middel tong 9.91-9.40, kim. tong 9.59-9.20, tong 1 9.58-9.07, tong 2 8.73-7.77, tarbot 12.64-12.33, steur 16.02, zalm 12.33.

Per 40 kg: tarbot 477-284, griet 25-142, kabeljauw 1 116-78, kabeljauw 2 152-76, kabeljauw 3 128-74, kabeljauw 4 120-74, kabeljauw 5 88-32, koolvis 2 30-29, koolvis 3 34-29, koolvis 4 27-24, schelvis 1 90-52, schelvis 3 60-34, schelvis 2 76-36, schelvis 4 44-18, schol 152-112, schol 2 160-118, schol 3 144-81, schol 4 102-80, wijting 2 47-40, wijting 3 64-32, haring 1 40-30, makreel 2 22.40-20.80, makreel 1 22.40-20.80, schar 64-47.

De besommingen waren: KW. 141 f 36600, KW.152 f 13000, KW. 214 f 1900, SCH.81 f 26000, UK.123 f 6400, VL.115 f 36300, IJM.9 f 47.700, BU.152 f 2600, GO.26 f 18900, UK.137 f 9300, UK.200 f 2500, VD.15 f 1480, VD.25 f 1740, VD.46 f 1440, YE.25 f 1350, ZL.6 f 1540.

Aan de vrijdagmarkt 16 mei werden aangevoerd: 14750 kg tong, 110 kisten tarbot en griet, 561 kisten kabeljauw, 842 kisten koolvis, 278 kisten schelvis, 176 kisten wijting, 705 kisten schol, 77 kisten schar, 792 kisten makreel, 318 kisten varia.

Prijzen in gulden, per 1 kg: heilbot 788, grote tong 8.49-8.10, middel tong 9.56-18, kim. tong 9.34-8.70, tong 1 8.6-8.51, tong 2 7.95-7.52, tarbot 10.01-11.62, zalm 9.99.

Per 40 kg: tarbot 503-220, griet 268-128, kabeljauw 1 112-80, kabeljauw 2 118-70, kabeljauw 3 118-82, kabeljauw 4 118-84, kabeljauw 5 82-

34, koolvis 2 34-28, koolvis 3 35-27.20, koolvis 4 30-17, schelvis 1 80-70, schelvis 2 77-41, schelvis 3 65-30, schelvis 4 50-30, schol 1 120-4, schol 2 122-108, schol 3 124-94, schol 4 82-64, wijting 3 98-52, wijting 4 36-35, makreel 1 59-34, makreel 2 22.60-20.80, schar 60-16.

De besommingen waren: BU.152 f 1200, KW.51 f 23000, KW.74 f 32800, KW.117 f 12200, KW.226 f 11400, UK.17 f 6800, UK.18 f 5900, UK.56 f 5900, UK.123 f 1900, VD.18 f 6500, V.19 f 7500, VD.25 f 1750, VD.46 f 1530, VD.77 f 16400, VD.84 f 11900, VD.243 f 15700, IJM.11 f 10700, IJM.44 f 18200.

De spanvisers: UK.23-48 f 12500, UK.78-107 f 8400, UK.135-145 f 5460.

-ihhb4'.0327-283 1

Aan de dinsdagmarkt van 20 mei 1975 werden aangevoerd: 39.150 kg tong, 223 kisten tarbot en griet, 658 kisten kabeljauw, 165 kisten kolovis, 219 kisten schelvis, 569 kisten wijting, 1.842 kisten schol, 211 kisten schar, 1.808 kisten makreel, 276 kisten varia.

Prijzen in gulden: per één kg: heilbot 8.40; grote tong 8.45-8.17; middel tong 9.36-9.12; kleinmiddel tong 8.90-8.50; tong één 8.27-7.87; tong twee 7-6.40; tarbot 11.29-10.28; zalm 11.49-9.20; per 40 kg: tarbot 413-142; griet 218-76; kabeljauw één 140-84; kabeljauw twee 132-78; kabeljauw drie 116-80; kabeljauw vier 112-80; kabeljauw vijf 79-29; koolvis één 48; koolvis twee 48; koolvis drie 51-50; koolvis vier 46-35; schelvis één 98-88; schelvis twee 90-67; schelvis drie 76-50; schelvis vier 57-48; schol één 92-82; schol twee 98-82; schol drie 96-80; schol vier 76-51; wijting drie 68-47; makreel één 50-34; makreel twee 20.80-18.40; schar 29-16.

De besommingen waren: KW 4 12.000; KW 11 33.000; KW 22 26.900; KW 24 24.800; KW 25 59.900; KW 34 25.900; KW 45 26.000; KW 55 22.500; KW 88 19.600; KW 105 25.000; KW 113 10.300; KW 145 17.000; KW 149 10.600; KW 152 3.300; KW 172 49.000; KW 174 7.900; KW 175 28.000; KW 185 9.200; KW 187 12.700; KW 198 24.400; KW 194 13.800; KW 213 6.200; KW 214 11.800; KW 221 7.700; SCH 117 16.000; SCH 256 7.100; UK 1 20.600; WR 45 8.800; WR 57 30.000; IJM 20 15.000; IJM 29 21.000; IJM 30 23.500; IJM 115 33.400; IJM 154 8.300.

DEN HELDER.

Opnieuw kon in Den Helder voor alle betrokkenen een goede visweek worden gesignaleerd, dank zij een dagelijkse behoorlijke aanvoer met over het algemeen goede prijzen, waar ook de kleinere kotters weer eens van mochten profiteren. Ook de grote kotters hebben over het algemeen mooie reizen gemaakt, doordat de weersomstandigheden, de vangsten in de prijzen niet zijn tegengevallen.

Door de betrekkelijk kleine scholaanvoeren mocht deze soort als een goede bijvis gelden, terwijl zelfs op zaterdag de tong een gemiddelde kiloprijs wist te handhaven. Afhankelijk van de sortering varieerde deze tussen f 8,35 en f 8,65.

De tongvangsten van de grote kotters kunnen van redelijk tot goed worden genoemd. Zeventien kotters wisten immers meer dan

2.000 kilogram aan te voeren, waarvan vijf meer dan 3.000 kilogram en vijf anderen meer dan 4.000 kilogram, terwijl een kotter het zelfs tot 5.366 kilogram wist te brengen.

Een en ander was uiteraard ook van invloed op de gemaakte besommingen, zodat eenentwintig kotters de f 20.000 overschreden.

Drie daarvan noteerden meer dan f 25.000, zeven meer dan f 30.000 en drie meer dan f 40.000. De hoogste besomming werd f 52.000, de opbrengst van 5.366 kilogram tong en 2.794 andere vissoorten.

Met een weekomzet van ruim f 1.300.000 werden het aldus ook voor de visafslag gunstige dagen.

Visaanvoer te Den Helder

Week van 12 tot 17 mei 1975

Opnieuw een goede visweek voor alle betrokkenen met alle dagen een gezellige aanvoer, voor over het algemeen goede prijzen, waardoor ook de kleinere kotters weer een konden meedoen.

Ook de grote weekkotters maakten over het algemeen een goede reis, én door de goede wersomstandigheden, én door de goede vangsten én door de over het algemeen niet tegenvallende prijzen.

De schol was door de betrekkelijk kleine vangsten aan bijvis van de grote kotters zeer goed van prijs, terwijl ook de tongprijs zelfs op zaterdag nog een gemiddelde kiloprijs wist te halen, die afhankelijk van de sortering varieerde tussen de f. 8,35 en f. 8,65 per aangevoerde kilogram.

De tongvangsten van de grote kotters waren redelijk tot zeer goed. Zeventien kotters wisten méér dan 2.000 kg tong aan te voeren, waarvan 5 kotters meer dan 3.000 kg, 5 kotters meer dan 4.000 kg, terwijl een kotter het zelfs tot 5.366 kg. tong wist te brengen.

Uiteraard had dit een weerslag op de gemaakte besommingen, zodat 21 kotters méér besomden dan f. 20.000, waarvan 3 kotters meer dan f. 25.000, 7 kotters meer dan f. 30.000, 3 kotters meer dan f. 40.000, terwijl de hoogste besomming voor 5.366 kg tong en 2.794 kg andere vis, een besomming wist te maken van ruim f. 52.000.

Met een weekomzet van ruim f. 1.300.000 was het ook voor de visafslag een goede week.

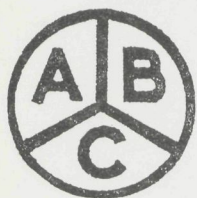
Aanvoerbericht van 12 tot en met 17 mei.

Door 94 kotters werden de volgende hoeveelheden vis aangevoerd:

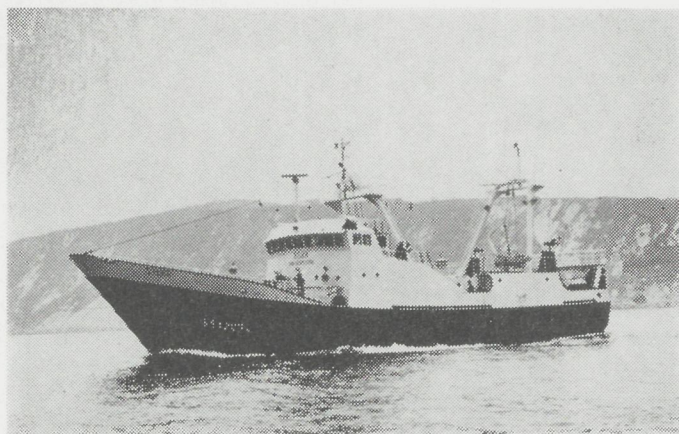
Hoeveelheid in kg.	Vissoort	Opbrengst	Prijs per kg.
117.286 kg	Tong	f 1.003.392,37	van f 11,85 tot f 6,50 per kg.
7.970 kg	Tarbot	f 59.949,83	van f 12,92 tot f 2,72 per kg.
79.480 kg	Schol	f 159.213,24	van f 3,54 tot f 1,30 per kg.
33.718 kg	Kabeljauw	f 46.324,17	van f 3,45 tot f 0,68 per kg.
5.102 kg	Griet	f 17.260,82	van f 5,39 tot f 2,35 per kg.
9.610 kg	Schar	f 6.111,65	van f 1,77 tot f 0,40 per kg.
6.610 kg	Wijting	f 7.072,77	van f 1,97 tot f 0,60 per kg.
3.980 kg	Steenbolk	f 2.749,65	van f 1,00 tot f 0,38 per kg.
5.100 kg	Makreel	f 2.440,40	van f 1,03 tot f 0,46 per kg.
3.105 kg	Poon	f 1.920,14	van f 2,00 tot f 0,18 per kg.
1.415 kg	Horsmakr.	f 286,50	van f 0,93 tot f 0,19 per kg.
1.975 kg	Bot	f 1.247,51	van f 0,83 tot f 0,51 per kg.
1.400 kg	Diversen	f 3.130,44	
276.746 kg.		1.311.099,49	

REDERS, LEEST UW VAKBLAD

EEN VAARWEL VOL VERTROUWEN !



„Stuka” :
Spaanse vissers-
boot - 8MDXC
1200 pk - 750 rpm



KARAKTERISTIEKEN van A.B.C.'s DX-GAMMA

- * 185 - 1200 PK
- * 750 rpm
- * Gemakkelijk onderhoud
- * Opvallende olie-
en brandstofbesparingen
- * Lange levensduur
- * Uitstekende Dienst-na-verkoop
- * Lage bedrijfskosten

Een goede reden voor een afscheid vol vertrouwen wanneer U kunt steunen op één van de wereldberoemde A.B.C.-DXmotoren. De DX-motor werd speciaal ontworpen voor voortstuwing van vissersvaartuigen en is daardoor dé motor om U datgene te geven wat U verlangt: betrouwbaarheid en zuinigheid.

Voor verdere details: vul onderstaande coupon in en stuur

Naar: A.B.C.
Wiedauwkaai 43,
B-9000 Gent

Naam:

Adres:

Telefoon:

A.B.C. — ANGLO BELGIAN COMPANY

Wiedauwkaai 43, B-9000 Gent (Belgium)

Telefoon: (091) 23 45 41

Telex 11.298 abc gt b

(7701V)

PRACHTIGE VISSERIJMAPPEN IN KLEURENDRUK



Momenteel zijn prachtige visserijmappen verkrijgbaar (70 cm. x 100 cm.) in kleurendruk bij

Drukkerij P.V.B.A.
„NIEUWSBLAD VAN DE KUST”
H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL. 059/70 77 13 - 14

BUREEL
VINDICTIVELAAN 22, OOSTENDE

Deze visserijmappen zijn ook verkrijgbaar door storting van de overeenstemmende prijs op postrekening nr 41.89.87 van „Het Nieuwsblad van de Kust”.

Het gamma omvat volgende mappen

A. VISSERIJMAPPEN à 360 F. (B.T.W. inbegrepen)

1. NOORD-AMERIKAANSE VISSOORTEN
2. ZOETWATERVIS
3. ZEEVIS
4. SCHAAL- EN WEEKDIEREN
5. MIDDELLANDSE ZEEVISSOORTEN
6. VISSOORTEN UIT DE ZUIDELIJKE ZEEEN
7. SPORT- EN LIJNVISSERIJ

B. VISSERIJMAPPEN à 300 F. (B.T.W. inbegrepen)

1. KAART DER VISSERIJGEBIEDEN IN DE NOORD-ATLANTISCHE OCEAAN
2. ZEEDELICATESSEN

Ingeval van verzending dienen bovenstaande prijzen verhoogd met 40 F. portkosten.

(668SW—7937N—7436V)

**REDERS en
VISSERS,
voor uw
SOCIALE LASTEN
en BOEKHOUDING
wendt U in volle
vertrouwen tot de**

Beroepsvereniging

HAND IN HAND

O.V.A. VISMIJN OOSTENDE — Tel. 80 11 01
(7390V)

Onze HOOGWATERBOEKJES 1975

zijn in alle DAGBLADWINKELS en BIJ ALLE DAG-
BLADVERKOPERS van de kust alsook in de JACHT-
KLUBS verkrijgbaar tegen de prijs van 20 fr. B.T.W.
inbegrepen en in het „Zakenkantoor Nieuwsblad van
de Kust”, Vindictivelaan 22, Oostende.

Men kan die ook verkrijgen door het storten van de
som van 30 fr., verzendingskosten inbegrepen, op
P.R. nr. 000-0418987-44 van het „Nieuwsblad van de
Kust”, H. Baelskaai 30, Oostende.

VOOR GROTE HOEVEELHEDEN SPECIALE PRIJZEN.



Samenwerkende Vennootschap

H. BAELSKAAL, 27 - 8400 OOSTENDE

Tel. (059) 70.16.89 - Telex: hunood 192.29



Gedekte risico's:
eigen schade — schade aan derden —
opslepingen — totaal verlies —
lichamelijke schade aan derden —
navigatietoestellen — zeegoed — vistuig



Meer dan 30 miljoen frank kredieten
werden verleend aan de leden voor nieuwbouw
tegen zeer lage interesten.



Aan de leden wordt een teruggave van minstens
10 % verleend op de betaalde premies.

